SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 8, П'ЯТНИЦЯ, 21 ЛЮТОГО 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 8, FRIDAY, FEBRUARY 21, 2014 | $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Криваве протистояння в Києві

КИЇВ. – 18-19 лютого в столиці тривали бої між силовими підрозділами і учасниками протесту. Міністер охорони здоров'я Раїса Богатирьова повідомила, що у сутичках постраждало 466 осіб, загинули 26 осіб. Травми отримали 370 працівників міліції та службовців внутрішніх військ. Для надання медичної допомоги учасникам масових акцій у Києві у 20 лікувальних закладах було розгорнуто понад 1,140 ліжок. Також були задіяні всі науково-дослідні інститути Національної Академії Медичних Наук. Місто обслуговують 149 бриґад екстренної медичної допомоги. На фото: 19 лютого на Майдані Незалежности. (Фото: УНІАН)

„Freedom House": Янукович втратив леґітимність і має піти

ВАШІНҐТОН. – „Президент України Віктор Янукович втратив леґітимність і має піти у відставку", – заявив 18 лютого президент правозахисної організації „Freedom House" („Дім свободи") Дейвид Креймер. За його словами, леґітимні демократичні провідники не віддають наказів загонам спецпризначення нападати на демонстрантів, які хочуть відкритішої влади.

Нині, сказав Д. Креймер, життєво важливо, щоб Сполучені Штати Америки й Европейський союз наклали на винних візові й фінансові санкції, щоб прискорити істотні політичні зміни в Україні. „На це вони мали піти вже давно", – наголосив він.

У заяві з різким засудженням ескалації смертельного насильства в Києві особливо звернена увага на те, що у тривалому протистоянні між демонстрантами, які виступають за демократію, і владою особливо багато жертв склали журналісти за умов, коли працівники засобів інформації стають жертвами цілеспрямованих дій силовиків.

Лише протягом 18 лютого, мовиться в заяві, потерпіли не менш як 25 журналістів, а загалом від початку протестів у листопаді минулого року – вже понад 150.

18 лютого мирна спершу хода до Верховної Ради наразилася на відсіч силовиків, які перейшли в наступ і протягом дня врешті вибили демонстрантів з більшої частини центру Києва. Силовий розгін демонстрантів, який влада називає „антитерористичною операцією", триває вже на Майдані Незалежности в Києві.

У низці країн Евросоюзу виступили з різкою критикою цього насильства в Києві. При цьому пролунали кілька попереджень про санкції Евросоюзу проти осіб, винних у цьому насильстві. З повідомленням про можливість санкцій проти винних у насильстві виступив 18 лютого і Посол США в Україні Джефрі Пайєт.

(Радіо „Свобода")

Дейвід Креймер. (Фото: RFE/RL)

УКРАЇНА РЕВОЛЮЦІЙНА

Злочинний режим відповідає насильством

Петро Часто

Самозрозуміло, що наша „Свобода", як і кожен тижневик, не може встигнути за революційними подіями в Україні, бо вони змінюються щодня, щогодини, щохвилини, і змінюються, на жаль, не так, як усім нам хотілося б. Початок нижче поданої хронології ще говорить про затишшя і можливість мирної розв'язки конфлікту, а кінцівка – вже про пролиту на Майдані Незалежности кров, про те, що злочинній режим „реґіоналів", зневаживши право народу на мирні протести, пішов проти нього війною...

Коли тепер в Україні якийсь час нічого не відбувається, – ні наступу режиму, ні відступу Майдану, то від цього стає на душі ще тривожніше. Останні два тижні формально нібито не змінили загальної ситуації, ні не поліпшили, ні не погіршили її, але насправді усі ці дні сторони протистояння діяли кожна в своєму дусі, і й обидва ці „духи" так розходяться між собою, як вогонь і вода.

Майдан живе, Майдан не відступає, Майдан не може, не сміє не перемогти, але таке враження, що не антинародна хунта „реґіоналів" перебуває сьогодні в облозі, як би це належалося, а саме Майдан, саме оця небачена за стійкістю, мудрістю, гідністю і за внутрішньою очищувальною силою революція взята в кільце брутальною, страшною за рівнем моральної та інтелектуальної деґрадації бандитською владою.

На жаль, це невеселе враження нездатна розсіяти парляментська опозиція, і чим вона рішучіша на словах, тим менше Майдан вірить їй. Втім, річ тут не в довір'ї, а в тій непереходній межі, котра відділяє абсолютно нове світорозуміння Майдану від хибної постсовєтської системи координат, в якій виникали усі політичні партії України – виникали з бажання їхніх провідників дістатися до влади, тобто формувалися зверху, а не від народних низів, не з громадянської потреби служити розвиткові українського суспільства, відродженю української нації.

Тому, властиво, трійка чільних депутатів-опозиціонерів опинилася нині „винною без вини", бо вже не від неї Майдан чекає відповідей і дій, а від нової хвилі радикалів – „Правого сектору".

Це не означає, що антирежимні зусилля „Батьківщини", УДАРу і „Свободи" вже зайві – наприклад, для Европи і США, які оцю якісно нову українську ситуацію міряють занадто традиційними геополітичними лекалами, видається продуктивним варіянтом участь Арсенія Яценюка чи Віталія Кличка у „новому" постазаровському уряді. Одначе, обох їх втримує від такої участи боязнь неминучої

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Конґрес США ухвалив резолюцію

ВАШІНҐТОН. – 10 лютого Палата представників Конґресу США ухвалила резолюцію на підтримку демократичних і європейських прагнень народу України і його права на вибір свого власного майбутнього без залякування та страху. „За останні кілька місяців ми стали свідками того, як українці піднялися, об'єднавшись у своєму бажанні побудувати більш вільну, прозору і демократичну Україну", – заявила член Палати представників Марсі Каптур, яка, разом з п'ятьма іншими конґресменами, внесла проєкт резолюції на обговорення законодавців. Резолюція була прийнята 381 голосом при двох проти. Документ закликає всі сторони в конфлікті розпочати конструктивний діялог для пошуку шляхів мирного вреґулювання політичної та економічної кризи в Україні. Палата представників підтримала заходи Державного департаменту щодо скасування віз кільком українським політикам, причетним до застосування насильства. *(„Голос Америки")*

Загинули шахтарі

МАКІЇВКА, Донецька область. – 17 лютого на шахті „Північна", на глибині 815 метрів, стався вибух метану, від якого загинули семеро гірників, ще дев'ятеро поранені. На момент вибуху у шахті перебували 87 осіб. Потерпілих доставлено у лікарні. Тіла загиблих підняли на поверхню близько 4-ої год. ранку. Шахту, яка належить державному підприємству „Макіїввугілля", тимчасово закрили, зараз там працює воєнізована гірничо-рятувальна служба. *(Бі-Бі-Сі)*

Депутати зробили вихідний

КИЇВ. – 18 лютого Верховна Рада вирішила, що 19 лютого не буде працювати. Про це заявив голова Верховної Ради Володимир Рибак. „Нам ще треба напрацювати рішення, щоб ми могли їх розглянути в четвер, о 10-ій ранку. Планується розглянути питання тимчасової комісії для узгодження питань підготування змін до Конституції. І там ще цілий ряд питань, пов'язаних із Конституцією", – пояснив В. Рибак. 18 лютого опозиція заблокувала роботу парламенту, бо В. Рибак відмовився реєструвати її конституційні ініціятиви. *(„Українська правда")*

Метрополітен зупинили

КИЇВ. – Роботу всіх станцій київського метрополітену 18 лютого зупинено. У гучномовцях на станціях оголошено, що метро зупинено в зв'язку з масовими заворушеннями в столиці. Пасажирам, що вже перебували у метро, порадили вийти на найближчих станціях. Станції метро працювали тільки на вихід людей. Наземний громадський транспорт працював в посиленому режимі і безкоштовно. Залучено додатковий рухомий склад та організовано додаткові маршрути від всіх зупинок метрополітену. *(„Українська правда")*

Засудили „доктора Пі"

ЛЬВІВ. – Андрія Слюсарчука, зканого як „доктор Пі", Сихівський суд Львова 14 лютого позбавив волі на вісім років. А. Слюсарчук має виплатити понад 500 тис. грн. потерпілим і 44 тис. на користь держави. Суд визнав його винним у використанні підроблених документів, здійсненні незаконної лікувальної діяльности, пов'язаної з заподіянням потерпілим важких тілесних ушкоджень, вбивством з необережности двох людей, заволодінні шляхом обману чужим майном. Суд визнав фальшивими дипломи А. Слюсарчука про здобуття вищої медичної освіти у Московському та Вінницькому медичних університетах. А. Слюсарчук був арештований 14 листопада 2011 року. Він незаконно займався лікарською практикою, внаслідок якої були смертельні випадки, викладав у Львівському державному інституті новітніх технологій та управління ім. В'ячеслава Чорновола, у Львівській Політехніці. На підставі фальшивих дипломів Вища атестаційна комісія Міністерства освіти надала йому посаду професора, отримав він і Державну премію. Засуджений був знайомий і спілкувався з багатьма українськими політиками, зокрема з Президентом Віктором Ющенком. *(Радіо „Свобода")*

СВІТ ПРО УКРАЇНУ

Світ пильно стежить за подіями в Україні, провідні засоби масової інформації різних країн подають у своїх коментарях різні точки зору, але при цьому сходяться в позитивній оцінці масового протесту на Майдані Незалежности в Києві, який триває вже третій місяць і який є вособленням прагнення українського суспільства до докорінної зміни системи соціяльно і національно несправедливої влади. Нижче подаємо витяги з різних видань щодо ситуації в Україні.

■ **„The Economist", Великобританія:**

„Росія більше турбується про втрату України, ніж ЕС про те, щоб виграти боротьбу за неї. Проте образ протестувальника із блакитним прапором ЕС із золотими зірками, що майорить над засніженими барикадами, який вперто не помічають крізь мжичку у Брюселі, має змусити европейців замислитися… У довготривалій перспективі Европа може дати українцям нову надію, зберігаючи двері для членства України в Европейському союзі".

■ **„The Globe and Mail", Канада:**

„Україна була однією з держав, що подавали найбільшу надію серед країн Европи. Завдяки своєму розташуванню, транспортним зв'язкам, сільськогосподарським угіддям, фабрикам і населенню, що прагне до праці, Україна могла стати посткомуністичною історією успіху в маштабах своєї процвітаючої сусідки Польщі. Проте нинішні події в Україні – це катастрофа, якій дозволили статися західні уряди. Звинувачувати у цій ситуації потрібно, в першу чергу, Віктора Януковича; в другу – Володимира Путіна, але більшою мірою – Захід, який зробив помилку у своїй політиці щодо України".

■ **„Die Welt", Німеччина:**

„Нове коло дебатів щодо України розпочалося повідомленнями з Брюселю. Вони звучать майже як відлуння слів Міністра закордонних справ Угорщини Яноша Мартоньї, який заявив під час Мюнхенської безпекової конференції: „Ми всі недооцінили міць европейського прагнення українців. Ми повинні надолужити втрачене… Зближення і зміни водночас – це те, що дозволить Західнім державам і Україні вийти з того глухого кута, в якому вони застрягли разом".

■ **„The Wall Street Journal", США:**

„Европейські міністри закордонних справ хотіли запропонувати Києву чергового коржика, щоб поглибити зв'язки, але не змогли запропонувати ніяких нових деталей щодо обіцянки можливої економічної допомоги або накладання санкцій на тих, хто був причетний до розгону протестувальників… У той час як ЕС говорив про допомогу і реальну політичну підтримку налаштованому на реформ уряду, його обіцянки поки що мало що дають. Баронеса Ештон і комісар Фюле відвідували Київ кілька разів, але небажання ЕС втягуватися у торги з Росією за вплив в Україні дозволило критиками говорити, що ЕС дає порожні обіцянки Києву".

■ **„The New York Times", США:**

„Намагання посіяти розбрат між західніми союзниками є тактичним маневром, прямо з радянського підручника. Що турбує західніх дипломатів, так це можливість аґресивніших дій, як тільки Ігри в Сочі закінчаться… Більшість експертів, зокрема і [Андерс] Аслунд, відкидають можливість застосування військової сили, яка включатиме повернення до радянської доктрини Брежнєва… Що стосується секретних дій, їх за визначенням неможливо довести, але їхнє використання є цілком можливим".

■ **„Rzeczpospolita", Польща:**

„В Україні нині, коли влада вичікує, а народ розчарований наслідками протестів, склалося певне „затишшя перед бурею". І навіть слабкий попереджувальний страйк, що його організовували сили з партії Віталія Кличка УДАР, не може бути показником, що протести пішли на спад. Радикали з „Правого сектору", одні з найактивніших учасників протистояння на вулиці Грушевського в Києві, використали час певного затишшя для підготування до більш активних дій. Подальше загострення фінансового та економічного становища в Україні може сильно радикалізувати антиурядові протести вже у найближчий час. Українська опозиція тим часом продовжує виказувати свою слабкість в умовах вичікування з боку влади президента Януковича. З іншого боку – на сході України активно групуються проросійські сили на кшталт „русского казачества", байкерів, котрих прямо підтримують російські колеги з так званого пропутінського байкерського клюбу „Нічні вовки".

■ **„Reuters", Великобританія:**

„Посадовці США кажуть, що намагаються уникати прямої конфронтації з Росією стосовно України, і попри приховані погрози з Москви вважають малоймовірним пряме російське військове втручання. Але приватно дехто дуже жорсткими словами описує прагнення Путіна тримати Україну в російській орбіті, побоюючись бажання Москви перекроювати кордони в Европі та переглядати домовлености, укладені після розвалу Радянського Союзу 1991 року".

■ **„The Washington Post", США:**

„Хто бере участь у протестах в Україні?… Найбільш об'єднуючим чинником є намагання протистояти спробам Януковича придушити протести силою. Це підтверджує розвиток, динаміка і сутність протестів упродовж останніх місяців".

■ **„Frankfurter Allgemeine Zeitung", Німеччина:**

„Україна дійшла миті, коли небезпека громадянської війни величезна. У цьому винний режим Президента Віктора Януковича, оскільки він саботував шанс політичного вирішення. У вівторок, 18 лютого, парлямент спершу навіть не був готовий допустити дебати про зміни до Конституції, яких вимагає опозиція. Сиґнал був однозначний: В. Янукович не збирається говорити про поділ влади. Тому всі пропозиції щодо виходу з кризи, про які говорилося в минулі тижні, стають недійсними. Провідники опозиції, які були готові до переговорів з режимом, які воліли, щоб парлямент знову став місцем для політичної дискусії, обдурені В. Януковичем".

(Джерела: *„Дзеркало тижня"*, *Радіо „Свобода"*, *„Кореспондент"*, *„День"*, *„Український тиждень"*, *„Українська правда"*, період 11-18 лютого)

Закликаємо припинити насильство в Україні

До „Свободи" надійшли заяви Церков, українських установ та організацій з приводу подій в Україні. Дві з них вміщено на цій сторінці.

Собор Єпископів Української Православної Церкви в США

Дорогі брати і сестри у Христі! В Україні критично погіршилися ситуація. В Києві силовики захопили Майдан, вживаючи ґранати, автомати та іншу бойову зброю. Люди гинуть, багато поранених є з обох сторін. В Івано-Франківську, Тернополі та Львові люди захопили міські ради і вимагають, щоб збройні сили та міліція підтримали опозицію.

У Києві опозиція просить Президента, щоб він забрав „беркутів" і розпочав мирні переговори. Криваві сутички продовжуються.

Українська Православна Церква в США просить владу припинити насильство над українським народом і відновити мирні демократичні переговори!

Ми знову нагадуємо, що шляхи для вирішення конфліктних питань повинні бути дипломатичні та врівноважені. Потрібна сміливість, щоб вийти поза межі конфлікту та брати до уваги людську гідність інших так, щоб єдність переважала над конфліктом, і саме тоді можна буде будувати шлях до співрозуміння над розбіжностями та конфліктами. Політична демагогія, жорстокість і насильство повинні бути негайно припинені.

Ми поділяємо заклопотаність законодавців та громадян щодо забезпечення безпеки українських протестувальників, а також співробітників міліції і військовослужбовців у ці часи великої невизначеності та небезпеки.

Пам'ятайте, що демократичне майбутнє країни залежатиме від діялогу і можливости слухати голос громадян України. Фізична сила ніколи не дасть успіху в усуненні вільної волі і голосу громадян! Всі керівники та громадяни української нації повинні, як св. Павло нагадує нам, зодягнути себе в „милосердя, доброту, покору, лагідність та терпіння" (Кор. 3:12). З молитвами за наших братів і сестер в Україні,

Антоній, Митрополит УПЦ в США
Даниїл, Єпископ Західньої епархії та голова Консисторії УПЦ в США

Український Католицький університет

Дорогі співвітчизники!

Лінія нашої суспільної кардіограми знову стрімко пішла угору. Після наступу загонів внутрішніх сил Майдан вистояв, але зазнав невимовних втрат. Дим, що йде вгору з нечисленних майданних багать, виглядає димом кадильниць з великої загальнонаціональної Панахиди.

Ми однозначно стверджуємо: відповідальність за нинішню ескалацію лягає виключно на владу – особисто на Віктора Януковича та його „яструбину" команду.

Кожен випадок ескалації конфлікту, який щоразу вражає своєю цілковитою безглуздістю, перекреслює наші надії на мирне й мудре подолання кризи й наближає нас до гуманітарної катастрофи.

І навпаки, кожен крок до подолання суспільного напруження, кожен вияв щодо рятівної самоорганізації людей, кожне зусилля з вірою в серці зберігати вірність Божим заповідям – все це робить нас співтворцями у позитивній програмі Господнього Провидіння.

Український Католицький Університет є і завжди буде прихильником цього останнього шляху й закликає всіх людей доброї волі обрати саме його (…).

В умовах, коли хитається вся виконавча вертикаль, УКУ проголошує режим самоврядування і самодисципліни. У цей критичний для держави час вищі навчальні заклади мають продемонструвати не лише свою спроможність ефективно функціонувати без вказівок згори, а й стати опорою у формуванні нового освітнього й загалом суспільного життя.

Керівництво і увесь професорсько-викладацький та професійний склад УКУ солідаризується з проголошеним студентським страйком і підтримує висунуті ним вимоги. Ми живемо однією спільнотою і поділяємо одні й ті самі цінності.

Відділ інформації та зовнішніх зв'язків УКУ

Майдан об'єднав людей різних національностей

Богдана Костюк

КИЇВ. – В Україні процес демократичного волевиявлення підмінюється так званою „вуличною демократією" націоналістів, екстремістів, антисемітів та расистів – таку далеку від істини думку висловив Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров у своїй статті в газеті „Комерсант". Тим часом, згідно з соціологічними опитуваннями, на Майдані його нинішніми мешканцями є як україномовні, так і російськомовні громадяни України, які представляють захід (до 55 відс.), Київ (12 відс.), центр (до 24 відс.), схід і південь (понад 20 відс.). Це дані експертів Фонду „Демократичні ініціятиви імені Ілька Кучерова" і Київського міжнародного інституту соціології.

Експерти стверджують, що Майдан перетворився на міжнаціональну, навіть міжнародну інституцію, і заперечують заяви окремих українських і російських політиків щодо високого рівня антисемітизму і ксенофобії на Майдані. І серед тих, хто у ці дні мешкає на Майдані, не лише українці за національністю і не тільки громадяни України.

Серед перших, хто приїхав на допомогу київському Майдану, були цілком успішні громадяни Росії. Один із них – Олександер Денисов, 35-річний підприємець з Дубна (Московська область). Дізнавшись про події у Києві після відмови владою України від евроінтеґраційного курсу, О. Денисов вирішив підтримати українців. Він каже: „Я їхав, щоб підставити плече українським братам у нерівній боротьбі з жорстокістю і беззаконням".

За його словами, він був у захваті від щирости, доброзичливости українців. Також здивувався, що українці на Майдані не просто вітали його зі святом, а й переконували, що не ототожнюють путінську політику з усією Росією.

Росіянин Святослав Алексеєвич – 26-річний юрист з Москви. З понеділка до п'ятниці він працює у московській адвокатській конторі, а на вихідні приїздить до Києва, часто з друзями, щоб на власні очі побачити Майдан і поспілкуватися з його учасниками. Ось його думка: „Влада в Україні – це влада у Росії, тільки у мініятюрі і трохи менш авторитарна: ті самі бандитські олігархічні клани, які на штиках чекістів і силовиків встановили за собою право безкарно грабувати і принижувати населення своїх країн".

На Майдані я познайомилася з 56-річним американцем Полом. Він ветеран збройних сил. Приїхав до Києва майже три місяці тому. Він говорить: „Моє враження, що люди прокинулись після летаргічного сну і вирішили взяти у свої руки долю своїх родин і своєї країни. У нас це називають шляхом до демократії, але я вважаю, що Майдан ставить головним завданням не розвиток демократії, а демонтаж старої державної машини і побудову нової моделі управління державою з боку народу. Мій особистий внесок у цей процес – фінансова підтримка медичної служби Майдану. Я купив устаткування для одного з майданівських шпиталів. Щодо проявів ксенофобії, екстремізму, то це пропаґанда, намагання очорнити Майдан. А спілкуюсь без проблем, бо на Майдані чимало людей володіють англійською мовою".

42-річний Сергій Висоцький приїхав до Киє-

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Потерпілі журналісти

КИЇВ. – Інститут масової інформації оприлюднив список журналістів, які потерпіли станом на 18 лютого у Києві під час зіткнень між мітинґувальниками та міліціонерами. Серед потерпілих фотокореспондент аґентства „Reuters", знімальна група 5-го телеканалу, журналісти ТСН, редактор інтернет-видання „Insider" Сергій Головньов та інші. Загалом подано 15 нападів з боку міліції та „Беркута". *(Інститут масової інформації)*

Позов реґіоналки

КИЇВ. – 13 лютого в Печерському суді Києва почалося засідання суду за позовом громадянки Віри Іванової проти понад 20 депутатів з опозиції за нібито перешкоджання роботи Верховної Ради. Куратор Черкащини від партії УДАР Ірина Геращенко до цієї новини поставилася доволі оптимістично. „Я пишаюся тим, що колеги з партії УДАР місячним блькуванням таки добилися того, що тепер кнопкодавство є штучним, а не масовим", – сказала І. Геращенко. *(УНІАН)*

Новий Посол Ізраїля в Україні

КИЇВ. – 6 лютого призначений новий Посол Ізраїля в Україні Елі Білоцерковський, народжений у Молдові, кадровий дипломат, який служив в Департаменті економічних зв'язків Міністерства закордонних справ, очолював відділ Китаю та Індії. 45-річний Е. Білоцерковський ще не працював у пострадянських державах, володіє російською мовою. *(News-daily.ua)*

У конкурсі не було переможця

КИЇВ. – 14 лютого оголосили переможців літературної премії „Літакцент року-2013". Нагороду за найкращий прозовий твір ніхто і не отримав. Цього року інтернет-портал „Літакцент" змінив систему голосування – переможців визначали не кілька експертів, як у минулі роки, а усі критики, що пишуть для порталу. Серед номінантів були Катерина Бабкіна, Станіслав Вишенський, Владислав Івченко, Наталка Сняданко та Сашко Ушкалов. З поезією справи кращі – у цій номінації нагороду здобув Мирослав Лаюк за збірку „Осоте". А найкращою дитячою книжкою стала „Хто зробить сніг" подружжя Прохаськів. *(Радіо „Свобода")*

С. Бубка привітав наступника

ДОНЕЦЬК. – 15 лютого на традиційному турнірі „Зірки жердини" француз Рено Лавіленьє подолав висоту 6 метрів 16 сантиметрів, на сантиметр перевершивши встановлене 1993 року досягнення Сергія Бубки для змагань в залях. З перемогою олімпійського чемпіона привітав С. Бубка. Водночас світовий рекорд на відкритих стадіонах (6 метрів 14 сантиметрів), як і раніше, належить леґендарному українському спортовцеві. *(Радіо „Свобода")*

Монета в пам'ять минулого

КИЇВ. – 17 лютого Національний банк ввів в обіг монети „Корсунь-Шевченківська битва" номіналами 20 та 5 грн., випущені до 70-річчя визволення України від німецьких загарбників. Вартість срібної пам'ятної монети у 20 грн. (з футляром) становить 945 гр., монети у 5 грн. – 25 грн. З 2013 року Національний банк України увів в обіг 10 пам'ятних монет, присвячених подіям Другої світової війни. Нагадаємо, Корсунь-Шевченківська наступальна операція тривала з 24 січня по 17 лютого 1944 року. *(„Укрінформ")*

Лавреати „Людина року-2013"

КИЇВ. – Генеральна дирекція загальнонаціональної програми „Людина року" довела до відома громадськости імена найкращих представників української еліти, які за свої професійні досягнення у 2013 році визначені лавреатами 18-ої загальнонаціональної програми „Людина року-2013" у 18 професійних номінаціях. Урочиста церемонія вручення премії „Людина року-2013" відбудеться 22 березня в палаці „Україна". Серед відзначених – голови обласних адміністрацій, міські голови, промисловці і підприємці, фінансисти, аґрарії, журналісти, мистці, меценати та інші. *(„Укрінформ")*

АМЕРИКА І СВІТ

Президент Франції відвідав США

ВАШІНҐТОН. – Протягом трьох днів, 10-13 лютого, Президент Франції Франсуа Оланд перебував, на запрошення Президента Барака Обами і його дружини, з офіційною візитою у США. Це була перша за останні 18 років державна візита Президента Франції до Америки. Востаннє Сполучені Штати відвідував Президент Франції Жак Ширак у лютому 1996 року. 11 лютого Б. Обама та Ф. Олланд провели переговори у Вашінґтоні, під час яких обговорили найважливіші міжнародні питання, включно з ситуацією в Україні. 12 лютого Ф. Оланд відвідав Каліфорнію, де у Сан-Франциско зустрівся з керівниками найбільших американських підприємств і французькими підприємцями, що працюють у США. *(„Голос Америки")*

Росія шкодить замиренню в Сирії

ДЖАКАРТА. – Виступаючи 17 лютого в столиці Індонезії, Державний секретар США Джон Кері заявив, що уряд Сирії намагається здобути військову перемогу над опозицією, і що Росія сприяє Президентові Башару аль-Асадові на цьому шляху. Дж. Кері сказав, що стратегія Сирії очевидна у тривалому використанні бочкових бомб проти цивільного населення. Росія постачає зброю і допомогу, що дає можливість Б. аль-Асадові шукати військової розв'язки, а не політичного закінчення громадянської війни. Кореспондент „Голосу Америки" Скат Стернс, який супроводжував Державного секретаря, повідомив, що Дж. Кері хоче, щоб міжнародне співтовариство використало перерву в переговорах для визначення того, як найкраще сприяти політичній розв'язці. *(„Голос Америки")*

Ватиканові – 85 років

ВАТИКАН. – 11 лютого Ватиканові, місту-державі, виповнилося 85 років. Найменша держава у світі з'явилася в результаті Латеранських угод між Святим Престолом та Італією, укладених 11 лютого 1929 року. Від імени Папи Пія XI історичний документ підписав Кардинал-Державний секретар П'єтро Ґаспаррі, а від імени Короля Віктора-Еммануїла III – Прем'єр-міністер Беніто Муссоліні. Статус Ватикану у міжнародному праві – допоміжна суверенна територія Святого Престолу, резиденції вищого духовного керівництва римо-католицької церкви. Як і всі держави, Ватикан має свій прапор, гимн, свою пошту і свої гроші. Згідно з Латеранськими угодами, 44 гектари римської землі було офіційно визнано суверенною територією. Унаслідок цього Святий Престол став суб'єктом міжнародного права. Створення міста-держави також дозволило Святому Престолові зберігати незалежність від світської влади у світі. У Ватикані знаходиться основна резиденція Папи Римського, тут також розташований ряд керівних органів Католицької Церкви. *(„Дзеркало тижня")*

Китай і Тайван поліпшують взаємини

НАНКІН, Китай. – 11 лютого у місті почалася зустріч керівників органів, покликаних сприяти зближенню материкового Китаю і Тайваню. Це перша зустріч чиновників такого високого рівня за 65 років. Делеґацію Тайваню, у складі якої понад 20 осіб, очолює керівник Ради у справах материкової частини Китаю Ван Юйци, з китайської сторони – голова Канцелярії Державної ради Китаю у справах Тайваню Чжан Чжицзюнь. Тайбей на переговорах вимагає надання ґарантій свободи слова китайській пресі, а Пекін – укладення угоди про вільну торгівлю. Останнім часом взаємини між Китаєм і Тайванем помітно поліпшилися. Це пояснюється приходом до влади на Тайвані партії, що виступає за союз з Пекіном. Жоден зв'язок між Китайською Народною Республікою і де-юре його провінцією, а де-факто – самоврядною територією не здійснювався з 1949 року, коли гоміньданівці на чолі з Чан Кай-Ши втекли на острів від комуністів, які прийшли в Китаї до влади. Потеплішня стосунків почалося лише в 2008 році, після того, як та ж партія Гоміньдан повернулася до влади на Тайвані. *(„Дзеркало тижня")*

Дж. Байден закликав В. Януковича відкликати наступ на Майдан

ВАШІНҐТОН. – Віце-президент США Джозеф Байден 19 лютого знову зателефонував до Президента України Віктора Януковича і закликав його відкликати наступ урядових сил та проявити максимальну стриманість. Про це повідомило Посольство США в Україні.

„Віце-президент США дав чітко зрозуміти, що США засуджують будь-яке насильство з боку будь-якої зі сторін, але на уряді лежить особлива відповідальність у деескаляції ситуації", – йдеться у повідомленні. – Віце-президент США також підкреслив важливість негайного діялогу з провідниками опозиції, щоб дати відповідь на справедливе незадоволення протестувальників та виробити серйозні пропозиції політичних реформ. США віддані підтримці мирного вирішення кризи, яке віддзеркалюватиме волю та прагнення народу України".

Сенат – за негайні і ефективні санкції

ВАШІНҐТОН. – Голова Сенатського комітету з закордонних питань сенатор-демократ Роберт Менендес 14 лютого подав на розгляд Сенату проєкт резолюції ч. 357 з закликом до Державного департаменту США негайно розглянути запровадження цільових санкцій щодо причетних до застосування насильства з боку держави до мирних протестувальників, журналістів та інших членів громадянського суспільства, включно зі скасуванням віз та замороженням активів.

Проєкт резолюції також закликає Адміністрацію Президента США Барака Обами посилити урядові програми на підтримку демократії та прав людини в Україні. Автори документу також закликають уряд США „негайно переглянути фінансування будь-яких організацій в Україні, які беруть участь у репресивних діях, що порушують громадянські чи людські права українців".

Проєкт резолюції закликає Місію США в Організації оборони і співробітництва в Европі (ОБСЕ)) „використати ресурси та механізми ОБСЕ для спостереження за проблемами з правами людини, та їх вирішення".

Автори проєкту резолюції Сенату вважають, що „Уряд США має закликати владу України визначити місцезнаходження зниклих осіб та звільнити політичних в'язнів, включно з колишнім прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, та притягнути до відповідальности винних у позасудових діях".

Документ також радить Урядові США „тісно співпрацювати з Европейським союзом, щоб змінити та підтримати його зусилля в Україні"; та підтримати заяву Ради з закордонних справ ЕС від 10 лютого, яка закликала до „створення нового представницького уряду; конституційної реформи, яка поверне баланс сил; підготування до вільних та чесних президентських виборів, які допоможуть повернути Україну назад на шлях реформ".

(„Голос Америки")

США закликали створити в Україні багатопартійний уряд

ВАШІНҐТОН. – Заява Державного департаменту США, оприлюднена 15 лютого, стверджує, що наступним кроком до деескаляції напружености в Україні має стати формування „багатопартійного технічного уряду зі справжнім розподілом повноважень та відповідальности, що може заслужити довіру українського народу і відновити політичну і економічну стабільність".

В документі також вітається оголошення про звільнення всіх осіб, затриманих в ході протестів Евромайдану.

„Ми вважаємо це важливим кроком до деескаляції напружености і створення простору для мирного, ненасильницького вирішення політичної кризи в Україні", – йдеться в заяві.

В цілях подальшого зміцнення довіри Державний департамент закликав уряд України „припинити всі розслідування, арешти, затримання та судове переслідування щодо демонстрантів і активістів громадянського суспільства, пов'язаних з протестами Евромайдану.

„Ми також серйозно стурбовані зростанням залякування засобів масової інформації та організацій громадянського суспільства в Україні, які виступають за основоположні принципи демократії належного управління", – наголошується в заяві.

(„Голос Америки")

В Німеччині найбільшою проблемою України вважають В. Януковича

БЕРЛІН. – Новий голова зовнішньополітичного комітету Бундестаґу 18-го скликання, представник Християнсько-демократичного союзу Норберт Ретґен закликав Росію дотримуватися принципу самовизначення України.

„Росія однозначно сприяла загостренню ситуації в Україні своїм натиском у той час, коли Київ став схилятися на користь підписання Угоди про асоціяцію з Европейським союзом. І в сьогоднішній ситуації, у котрій В. Янукович є найбільшою проблемою України, його самого та осіб із його оточення, котрі перебувають при владі, російський уряд продовжує підтримувати", – наголосив Н. Ретґен 15 лютого в інтерв'ю для радіо „Дойче Велле" (Deutsche Welle).

За його словами, Москва має сприяти подоланню кризи в Україні і нести за це відповідальність. „Перш за все, усі зобов'язані дотримуватися принципу самовизначення України. Ніхто не має права впливати на Україну, керуючись власними політичними інтересами. Евросоюз поважає такі принципи, так само має чинити й Росія", – підкреслив Н. Реттґен.

„Право на самовизначення – непорушне. На такій основі необхідно вести діялог. Не обов'язково вітати, однак, необхідно прийняти до відома, що російські політики мислять категоріями сфер впливу і сприймають те, що відбувається, як спробу відібрати у них щось, що їм більше не належить, однак є „споконвічним". Такий спосіб мислення треба враховувати. Отже, необхідний европейсько-російський діялог і пошук на основі права на самовияв такого рішення, котре б ніким не сприймалося як загроза або програш", – таким є переконання голови комітету Бундестаґу.

Н. Ретґен зауважив, що потрібно чітко пояснити, що европейська позиція не полягає у тому, аби диктувати принцип „або-або": „Тобто не потрібно вимагати, аби якась східньоевропейська країна робила вибір на користь Европейського союзу або проти нього. Це помилковий підхід. Натомість треба переконливо показати, що ми не розробляємо жодних сценаріїв, котрі порушують інтереси Росії, що ми зацікавлені у партнерстві, його політичних, економічних та культурних перевагах. При цьому, звичайно, необхідно краще розуміти позицію іншої сторони, аби знайти спільне рішення", сказав Н. Ретґен.

(„Високий замок")

Круглий стіл обговорював тему: „Евромайдан: суспільно-політична криза чи революція?“

НЮ-ЙОРК. – Під назвою „Евромайдан: суспільно-політична криза чи революція?“ 1 лютого у лекційній залі Наукового Товариства ім. Шевченка відбувся „круглий стіл“, в якому взяли участь відомі вчені та політологи: президент НТШ-А Григорій Грабович (Гарвардський університет), Адріян Каратницький (Atlantic Council's Program on Transatlantic Relations), Валерій Кучинський (Колюмбійський університет), Олександер Мотиль (Ратґерський університет).

У залі, де проходив „круглий стіл“, було розгорнуто виставку „Хроніка Евромайдану“ українського фотографа Антона Трофимова.

Засідання „круглого столу“ модерував Г. Грабович. Ця перша в поточному році суботня програма викликала велике зацікавлення української спільноти, лекційна зала НТШ-А не могла вмістити всіх охочих почути думку фахівців про останній розвиток політичних подій в Україні. Промовляючи до присутніх, колишній Представник України в Організації Об'єднаних Націй Посол В. Кучинський нагадав, як саме протягом останніх років відбувалася підготування України до вступу в Европейськиуй союз. Він наголосив, що керівники европейських країн ставилися до Віктора Януковича з усією серйозністю, приймали його у своєму середовищі як рівного і до останнього дня були впевнені у щирості його намірів.

Під час дискусії.

Своєю відмовою підписати Угоду про асоціяцію України з ЕС Президент України повністю дискредитував себе в очах світової громадськости і перекреслив будь-які можливості для продовження особистого діялогу з ним у майбутньому. При цьому В. Янукович навіть не посоромився прибути на Вільнюський саміт ЕС і взяти участь у колективному фотографуванні, що викликало цілковите спантеличення керівників европейських держав. „Світові лідери ставилися до Віктора Януковича як до колеґи, але він таким не був“, – з сумом констатував В. Кучинський і далі торкнувся причин такого невідрадного фіналу переговорів ЕС з Україною.

Серед цих причин В. Кучинський виокремив різко неґативне ставлення до европейських аспірацій України з боку керівництва Російської Федерації, як також і недостатню увагу Европи до такого важливого фактору. Зіграло свою ролю і зневажливе особисте ставлення Володимира Путіна до В. Януковича, про що свідчили окремі епізоди їхніх зустрічей у минулому.

Світова громадськість обурена застосуванням брутальної сили проти демонстрантів, побиттям журналістів та медичних працівників, безпричинними арештами та затриманням в ув'язненні багатьох непричетних. За словами В. Кучинського, зафіксоване багато правопорушень, які тягнуть на їхню кваліфікацію як „злочини проти людства“ і подальший розгляд у трибуналі для військових злочинів у Гаазі.

Останньою краплею, яка переповнила всякі межі, було прийняття у Верховній Раді диктаторських законів 16 січня, а наступне їхнє скасування та так званий „закон про амнестію“ – це ще одна наруга над активістами Майдану. „Я думаю так, – заявив В. Кучинський, – що події в Україні мають усі ознаки революції за повну зміну постсовєтського державного устрою. Захід має перейти від слів до діла: їздити не тільки до Києва, але й до Москви, і тиснути, тиснути, тиснути“.

„У Києві ми бачимо не тільки протести чи демонстрації, ми є свідками революційної ситуації з усіма її ознаками. У країні фактично існує двовладдя“, – сказав у своєму виступі О. Мотиль. Недотримання В. Януковичем обіцянки підписати у Вільнюсі угоду про асоціяцію з ЕС він порівняв з останньою соломинкою, яка „переломила хребет верблюда“. Починаючи від 2010 року Україна перебуває у передреволюційному стані, на місці парляментсько-президентської республіки поступово виникла диктатура.

О. Мотиль подав кричущі приклади надуживань влади та викликаних ними антиурядових протестів задово до зриву підписання угоди про асоціяцію України з ЕС. За його словами, нині в Україні наявні всі ознаки, які зазвичай дають про себе знати перед колапсом режиму. „Попри те, я залишаюся відносним оптимістом, – сказав О. Мотиль. – Адже злочинна влада зробила таки поступки, коли події на київському Майдані поширилися обласними та районними центрами України“. При цьому

Олександер Мотиль (зліва), Григорій Грабович, Валерій Кучинський, Адріян Каратницький під час засідання круглого столу.

О. Мотиль наголосив, що особливий переляк у влади викликало те, що ці явища поширилися і по східній частині України, де В. Януковичеві, здавалося б, ніщо не загрожувало.

Як практичний інструмент розвитку успіху О. Мотиль радить: фактичне двовладдя в Україні треба розвивати. Нехай Народна рада видає свої декрети, творить органи місцевого керування, призначає відповідальних осіб. А. Мотиль також закликав кожного присутнього бути активнішим, писати коментарі та блоги в Інтернеті.

На думку А. Каратницького, натепер найгіршою новиною є те, що в Україні й надалі існує загроза збільшення кількости жертв. За його словами, поступовим силам не можна недооцінювати резервів В. Януковича, бо на сході України є величезне специфічне ядро людей. Становище драматичне, багато дій влади відбуваються поза межами всяких законів. І частина українського істеблішменту розуміє, що біда, жахи, можливість громадянської війни – це тільки йому самому на шкоду. Одночасно А. Каратницький висловив думку: влада навряд чи піде на запровадження надзвичайного стану, оскільки, на його переконання, такий стан було би неможливо утримувати більш як 48 годин.

В. Янукович на початку свого правління мав певну підтримку громадян, адже попередні два президенти багатьох виборців розчарували. Далі ця підтримка почала меншати, що й засвідчили парляментські вибори 2012 року. Після цих виборів провладна більшість у Верховній Раді скоротилася. Партія Реґіонів спромоглася провести до парляменту тільки 78 депутатів, і для формування більшости їм знадобилася підтримка депутатів, які пройшли по мажоритарних округах. Цих депутатів „реґіонали“ всіляко пресинґують. З іншого боку, за словами А. Каратницького, необхідно розуміти, що в країні немає одностайної потужної противладної хвилі, як це було в 2004 році під час Помаранчевої революції. За оцінкою А. Каратницького, кількість людей, які виступають проти нинішньої влади становить 50-55 відс., тоді як 45-50 відс. таких настроїв не поділяють.

Розв'язку ситуації А. Каратницький бачить

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

Іран робить натяк

ВАШІНҐТОН. – Американські експерти в діялянці військово-морських сил, опитані телеканалом „Fox News“, вкрай низько оцінили боові моживості двох іранських кораблів, спрямованих два тижні тому Теграном до берегів США. Дослідник з Інституту Вашінґтона Майкл Айзенштадт зокрема назвав їх „старими заіржавілими коритами“, не здатними на жодну загрозу для американських кораблів чи узбережжя. Проте головний експерт в галузі військово-морских сил з Інституту вивчення війн Кристофер Гармер менш категоричний у висновках: „З тактичного боку жоден з тих іранських кораблів не можна вважати потужним. Вони застарілі. Але зі стратегічного погляду цей їхній похід до наших бертегів дуже важливий. Він свідчить, що Іран відходить від традиційної оборонної доктрини і хоче натякнути, що буде готовий до превентивних ударів“. (*„Кореспондент“*)

Місіонер все ще ув'язнений

ВАШІНҐТОН. – Представники США повідомили, що Північна Корея відкликала запрошення американському спеціяльному посланникові приїхати в країну для переговорів про звільнення ув'язненого місіонера Кенета Бея. Очікувалося, що експерт Державного департаменту з питань прав людини в КНДР Роберт Кінґ відвідає Північну Корею вже найближчим часом. Але 9 лютого надійшло повідомлення, що Пхеньян відкликав запрошення. У Державному департаменті висловили припущення, що це рішення викликане майбутніми спільними військовими навчаннями США і Південної Кореї. Представник Державного департаменту Джен Сакі заявила, що адміністрація Президента Барака Обами „глибоко розчарована“ рішенням Пхеньяна щодо К. Бея. Д. Сакі закликала владу Пхеньяну „амнеструвати і негайно звільнити“ американця корейського походження з гуманітарних міркувань, щоб він міг отримати термінову медичну допомогу. (*„Кореспондент“*)

У Венесуелі почалися масові протести

КАРАКАС. – 17 лютого влада Венесуели прийняла рішення про видворення з країни трьох співробітників Посольства США – за те, що ці люди нібито провадять підривну діяльність. Зокрема у студентському середовищі, куди вони, за даними венесуельської влади, проникають під приводом роботи зі студентськими візами. Президент Венесуели Ніколас Мадуро також звинуватив США у підтримці опозиції, порівнюючи ситуацію з тим, що відбувається в Україні. „В Україні відбуваються дуже серйозні речі, але при всій повазі до українського народу і уряду, Венесуела – не Україна, наш народ –– інший, наші збройні сили – інші, історія – інша; тут ми робимо справжню антиамериканську й антиімперіялістину революцію“, – заявив Н. Мадуро в етері національного телебачення.Тим часом акції протесту у Венесуелі набувають все більшої масовости і все частіше супроводжуються сутичками з силами правопорядку. Учасники акцій висловлюють невдоволення владою, економічною політикою, важкою соціяльною ситуацією, а також вимагають припинити переслідування активістів опозиції. (*„Кореспондент“*)

Швайцарія не хоче напливу іміґрантів

БРЮСЕЛЬ. – 17 лютого Европейський союз перервав переговори про участь Швайцарії у програмах розвитку наукових досліджень та студентського обміну. В результаті країна позбудеться мільярдних сум, що виділяються у цих цілях Брюселем. Причиною цього став референдум у Швайцарії 9 лютого, за підсумками якого швайцарська влада повинна в найближчі три роки запровадити квоти на в'їзд чужоземців. Це стосується і міґрантів з Европейського союзу. У Брюселі вважають запровадження таких квот порушенням чинного досі принципу свободи пересування. Представники Соціял-демократичної партії Швайцарії оголосили про намір ініціювати проведення нового референдуму, посилаючись на те, що двосторонні взаємини з Евросоюзом не слід ускладнювати. (*Радіо „Свобода“*)

УНСоюз і громада – друзі на все життя

22 лютого відзначатиме своє 120-річчя Український Народний Союз – найстарша і найбільша братська, забезпеченево-допомогова організація у Північній Америці.

У 1894 році розрізнені острівці українства, зокрема найбільший з них – Братство свв. Кирила і Методія – злилися в Український (тоді він називався – Руський) Народний Союз. Тисячі імігрантів з України, неймовірно тяжко працюючи у вугільних копальнях Пенсильванії, не мали грошей, щоб покрити видатки на похорони своїх товаришів, котрі, на жаль, нерідко гинули у шахтах. Отож початки УНСоюзу, можна сказати, лежать глибоко у вугільних шахтах Пенсильванії.

Львівський Митрополит Сильвестер Сембратович вислав до Америки о. Івана Волянського, який разом з дружиною осів у містечку Шенандоа, в Пенсильванії, де відслужив 19 грудня 1884 року перше богослуження, організував першу українську парохію, першу українську церкву.

У 1890 році приїхав з Галичини о. Григорій Грушка, який перший почав об'їздити українські оселі й заохочувати імігрантів будувати свої церкви. Сам він осів у Джерзі-Сиmі, Ню-Джерзі, де 15 вересня 1893 року заснував газету „Свобода", яка стала ініціятором створення УНСоюзу. Вже в перших числах газети оприлюднено потребу негайного заснування української народної організації, яка перебрала б провід у житті заробітчан. Таким чином постав 22 лютого 1894 року теперішній УНСоюз.

Сьогодні, оглядаючись на минуле з висоти 120 років, бачимо, що за цей час творено розгалужену і водночас чітку організаційну структуру у вигляді окремих відділів, які доступні для усієї українсько-американської та українсько-канадської громади. УНСоюз видає два тижневики, „Свободу" і „The Ukrainian Weekly". Створено Центр української спадщини на гірській оселі – „Союзівці", яка стала символом української громади в діяспорі. УНСоюз надає стипендії українським студентам, допомагає Острозькій академії, здійснює інші благодійні акції.

Про професійний і громадсько-братський рівень УНСоюзу добре свідчить та обставина, що коли багато фінансових установ у США занепали після обвалу фондового ринку 2008 року, УНСоюз у цих дуже конкурентних, динамічних та постійно змінних умовах надійно захистила своїх членів і запевнила їхнє стабільне майбутнє.

УНСоюз безперервно розвивається, щоб і надалі відповідати сучасним вимогам, щоб наші діти та діти наших дітей знали й усвідомлювали історичну вартість цієї організації, котра була така важлива в побудові українсько-американської громади. „УНСоюз і громада – друзі на все життя" – це гасло залишається дороговказом УНСоюзу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"	
Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Олександер Довженко – петлюрівець

Левко Хмельковський

У радянські часи в СРСР замовчували, що у роки громадянської війни українські письменники воювали під українськими прапорами зі зброєю в руках проти більшовиків. Петлюрівськими офіцерами були Петро Панч та Андрій Головко, юнаками (юнкерами) – Володимир Сосюра і Борис Антоненко-Давидович, добровольцями-кавалеристами – Олександер Копиленко і 16-річний Юрій Яновський. У державних органах Української Народної Республіки (УНР) працювали Павло Губенко (Остап Вишня), Павло Тичина, Юрій Смолич.

Відомий радянський кінорежисер Олександер Довженко також встиг повоювати під синьо-жовтим прапором в лавах української армії. Петро Шох, його товариш та земляк, на еміґрації згадував, що О. Довженко воював у 3-му Сердюцькому полку.

Сестра першої дружини О. Довженка згадувала, що О. Довженко наприкінці 1917-го на початку 1918 років належав до куреня „Чорних гайдамаків".

У своїх спогадах Олесь Гончар писав, що майбутній режисер був „в чині петлюрівського сотника".

В кінці 1918 року в Житомирі відкрили школу старшин армії УНР. Олександер Грищенко у своїх спогадах писав, що О. Довженко за викладання у тій школі побував у камері смертників: „Полк Примакова несподівано захопив Житомир. Петлюрівці відступили. Мене призначили інспектором робітничо-селянської інспекції і запропонували негайно перевірити в'язницю. Василь Блакитний сказав: „Цієї ночі мають бути розстріляні представники української інтеліґенції, які служили у Петлюри. Будьте уважні і прискіпливі, щоб не загинули потрібні для України люди". З такими установками я пішов перевіряти в'язницю. Супроводжував мене начальник тюрми. Ось ми підійшли до першої камери смертників і зупинилися. Начальник в'язниці заглянув у свою папку і тихо сказав: „Тут дожидає своєї кулі петлюрівський комісар Довженко. Велика у них шишка".

О. Грищенко спромігся врятувати О. Довженка від розстрілу.

Згодом О. Довженко врятував О. Грищенка від розстрілу, коли Житомир захопили українські війська. Допомогло його особисте знайомство з Симоном Петлюрою. Згодом О. Довженко воював в отамана Чалого.

У серпні 1919 року від чергового розстрілу О. Довженка врятував письменник В. Елан-Блакитний, а в 1920 році його холостими набоями „розстрілювали" поляки. Офіцер сказав: „Наступного разу будуть бойові". Але цього, на щастя, не сталося...

Історико-документальна книга кінорежисера Олександра Безручка „Олександр Довженко: розсекречені документи спецслужб" (Київ, „Сучасний письменник", 2008) відкриває, що багато років митець жив під наглядом комуністичних спецслужб (справа-формуляр „Запорожець").

Збереглися документи засідань ВЧК Житомира (Всеросійської надзвичайної комісії – попередниці КГБ) в 1919 році, на одному з яких робітник-залізничник Буковець свідчив: „О. Довженко активно боровся проти радянської влади, що я добре пам'ятаю, тому що особисто брав участь у вигнанні петлюрівців з Сосниці".

ВЧК визнала О. Довженка ворогом. Від смерти його врятував випадок.

Пізніше інший інформатор писав, що варто було повернути розмову „в площину сучасного українського народу", як настрій О. Довженка різко псувався. „Виявляється, українському народу зовсім байдуже, український він чи не український, поляків теж не менше і русифікували, германізували, а вони залишилися поляками, а наш народ охоче сам іде назустріч втрати своєї національності", – про ці слова О. Довженка доніс інформатор.

Під час Голодомору аґент „Холмський" доносив слова О. Довженка: „Село гине. Вимирає. Голодують. Нічого їсти. Під Києвом в одному із сіл повстання… Комісари в Москві жирують".

1933 року О. Довженко з дружиною по суті втік від репресій до Москви. Усе ж у день похорону Миколи Хвильового О. Довженко, писав аґент, прибув до Харкова, „підійшов прямо до труни, ні на кого не дивлячись, взяв голову обома руками, нагнувся, поцілував заклеєну рану, повернувся й вийшов".

Керівник радянського Кінокомітету Борис Шумяцький під великим секретом сказав дружині майстра Юлії Солнцевій, що ніби „санкціонувано ордер на арешт Довженка". І зроблено це на вимогу керівників українського радянського уряду Миколи Скрипника та Володимира Затонського, які, подивившись фільм „Іван", вирішили, що фільм – ворожий народові. О. Довженко попросив захисту у Сталіна, який особисто телефонував народному комісарові внутрішніх справ України Всеволодові Балицькому, щоб той знищив вже виписаний ордер. Сталін мав свої пляни щодо О. Довженка, маючи намір доручити йому створення фільму „Щорс".

О. Довженко писав в „Автобіографії": „Сталін врятував мені життя. Якби я не звернувся до нього вчасно, я, безумовно, загинув би як художник і громадянин".

О. Довженко прожив у Москві три роки і повернувся на київську кіностудію, щоб зняти „за порадою великого вчителя" фільм про Миколу Щорса.

„Стукачі" вимагали „викинути геть Довженка й довженят з нашого радянського мистецтва!", писали, що О. Довженко вигукнув у розпачі: „Чому в Грузії кіно роблять грузини, в Росії – росіяни, а в Україні і грузини, і росіяни, і евреї, аби тільки не українці?".

1938 року О. Довженко двічі був на крок від смерті. Одного разу його авто втратило керування – вісь була підпиляна і розлетілася на друзки при повороті керма. Під час фільмування „Тараса Бульби", сапер Плюйко, який готував набої для деяких сцен, залишив у пістолеті, з якого мали стріляти в артиста О. Довженка, бойовий набій, який, на щастя, заклинило.

О. Довженко писав: „У нас хто любить свій народ, той і націоналіст. Ну й нехай: я повинен робити те, що можу".

У публікації використані історичні розвідки Вахтанґа Кіпіані, Ігоря Колесника, Романа Корогодського.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Виклик Юлії Тимошенко

Кожна революція мала свій переломний пункт, після якого вона перемагала або зазнавала поразки. За радянських часів багато говорили про „квітневі тези“ Володимира Леніна, які нібито були переломним моментом у революції 1917 року в Росії. Насправді переломних моментів у тій революції було кілька.

Переломними моментами були залишення кубанськими козаками генерала Антона Денікина під час його походу на Москву, рішення Юзефа Пілсудського не йти походом на Москву, а обмежитись кордоном на Збручі.

Тепер Віктор Янукович й собі хотів зупинити українську проевропейську революцію. Як саме?

Цього разу обіцянкою стала свобода заручниці Юлії Тимошенко. Їй пропоновано звільнення за згоду партії „Батьківщина“ створити більшість у Верховній Раді з Партією Реґіонів. Це був би повний провал революції. Ю. Тимошенко подумала, порадилась з партійцями і відповіла В. Януковичеві „Лютневими тезами“, які дали революційній опозиції дороговказ до перемоги.

Головне в цих тезах: ніяких переговорів з пішаком на світовій шахівниці В. Януковичем. В. Янукович – не самостійний гравець. Він – пішак у руках Володимира Путіна. Головна мета опозиції – знетронити В. Януковича. Тільки тоді будуть слушними переговори з Партією Реґіонів.

Приблизно таку думку висловлювали і висловлюють отамани „вулиці“. Але висловлене ними не має сили. Чому?

Така людська природа. Люди звикли слухати людей з іменами. Людську природу не так легко переробити. Тому люди з іменами можуть зробити дуже багато, коли усвідомлюють свої можливості.

Хто відкрив Ю. Тимошенко цю істину? Життя.

Життя навчило її розбиратися в людях, а надто у пройдисвітах. Після кількох невдач від спілкування з В. Януковичем вона „розкусила“, з ким має до діла, та як з таким сортом людей треба поводитись.

Кінець кінцем, В. Янукович – боягуз. І арешт та засуд Ю. Тимошенко – найяскравіший доказ цього.

Крім того, він та його навчитель В. Путін міряють людей на свій копил. Сама ідея підкинути Ю. Тимошенко обіцянку свободи свідчить, що В. Янукович у її становищі погодився б на таку пропозицію. І він таки погодився свого часу. Бувши або хотівши бути „злодієм в законі“, він свого часу пішов на співпрацю з ворогами злодіїв. Тобто, як кажуть злочинці, „зсучився“.

Але „зсучення“ не додало йому розуму. Він не міг собі уявити, що існують люди, які не „зсучуються“, навіть під дулом револьвера. Саме такою людиною стала у тюрмі Ю. Тимошенко. Вона знехтувала факт, що її „Лютневі тези“ можуть коштувати їй не тільки свободи, а й життя. Боягузи, як правило, дуже мстиві. Але вона визнала за краще прийняти удар долі стоячи, як людина, ніж жити на колінах, як члени Партії Реґіонів.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Спорудимо пам’ятник Зіновію Красівському

За особистий внесок Зіновія Красівського в національно-визвольну боротьбу українського народу за незалежність України рішенням Моршинської міської ради у 2012 році йому присвоєно звання „Почесний громадянин Моршина“.

З. Красівський (1929-1991) був членом Української Гельсінкської Групи, тричі засуджений, провів в ув’язнені 21 рік. Був одним з творців Українського Національного Фронту, підготував документ програмного характеру „Тактика Українського Національного Фронту“. Був ініціятором створення політичного об’єднання „Державна самостійність України“. Саме завдяки його діяльності в Стрию, в березні 1990 року, вперше в Україні було піднято синьо-жовтий прапор над міською радою.

Останні роки свого життя З. Красівський провів в Моршині, де знайшов свій вічний спочинок. З метою гідного вшанування постаті З. Красівського виникла ідея побудувати пам’ятник відомому борцеві за Незалежність України, а 21 лютого 2013 року відбулось засідання ініціятивної групи з спорудження пам’ятника, на якому було вирішено створити оргкомітет, до складу якого увійшли представники влади, громадських організацій, підприємств та установ міста.

Оргкомітет оголосив конкурс на проєкт пам’ятника, за результатами якого визнано найкращим проєкт, запропонований молодим скульптором Василем Заляском, земляком З. Красівського (обоє вихідці з Долинського краю). В приміщенні міської ради 4 жовтня 2013 року було проведено презентацію проєкту.

Оргкомітет оголосив збір фондів, адже орієнтовна вартість спорудження складає близько 500 тис. грн. На спорудження пам’ятника свої пожертви складають українці, що живуть в США. Зокрема благодійний внесок переказав Володимир Козак з Ню-Йорку. Він, власне, наголосив, що до цієї справи долучилося б чимало українців в США, однак, бракує інформації.

Оргкомітет уповноважив В. Козака організувати збір фонів на спорудження пам’ятника З. Красівському (тел.: 1-917-609-2862). Адреса в Україні: Оргкомітет, вул. Івана Франка, 9/9, Моршин, Львівська область, 82482 Ukraine. Тел.: (380-67) 313-1577, (380-67) 691-4053. Електронна пошта: secretar_rada@ukr.net.

Пам’ятник в Моршині громада плянує спорудити до 85-річчя з дня народження З. Красівського.

Сергій Дембовський,
голова оргкомітету,
Моршин, Львівська область

Закордонні автори у нашій бібліотеці

Бібліотека ім. Галини Король в Миргороді 3 лютого відкрила розділ читальної залі, присвячений творчості українського письменника, співака і педагога з Канади Миколи Латишка. Ми щойно отримали в дар від автора п’ять книг, виданих у київських видавництвах.

Навіть побіжний перегляд поетичних і прозових творів М. Латишка засвідчує його національну поставу. Живучи далеко за межами Батьківщини, він не залишив магічного полону рідної землі. В автобіографічній книзі „Чому?“ він ґрунтовно зупиняється на трагічній проблемі дитячого алькоголізму і паління, яка особливо загострилася з приходом до влади Віктора Януковича. Автор у книзі цитує результати дослідження Громадської гуманітарної ради, яка констатує, що нині українські діти і молодь вживають найбільше у світі алькоголю і тютюну.

Цю проблему свого часу ми обговорювали з відомими українськими науковцями США Ярославом Туркалом і Леонідом Мостовичем. Зокрема Л. Мостович запропонував створити агітаційні тематичні лекторії по всій Україні. Ми у своїй просвітницькій роботі широко застосували його поради, зібрали народні приказки та прислів’я про шкоду пияцтва і тютюнопаління, видали збірник „Тверезі думки“ та поширили в своєму реґіоні. Твори нашого земляка М. Латишка тихим світлом таланту і гуманних ідей осяють юнацькі душі.

У миргородській бібліотеці ґрунтовно представлена творчість Григорія Костюка, за винятком хібащо праць „У світі ідей та образів“ та „Панас Мирний. Життя і творчість“. Останній твір мав би для нас особливу цінність, бо П. Мирний народився на миргородських теренах.

У минулому році ми провели низку презентацій підготовлених до видання Г. Костюком праць – „Щоденника“ Володимира Винниченка та п’ятитомника Миколи Хвильового, а також книги авторських спогадів „Окаянні роки“.

Українська громада нашого краю все більше цікавиться історичною постаттю українського вченого, письменника, громадського і політичного діяча Г. Костюка.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

СКУ захищає „Центр UA”

Світовий Конґрес Українців (СКУ) 11 лютого надіслав до „Свободи“ вміщене нижче звернення до міжнародної спільноти щодо громадської організації „Центр UA“, проти якої в Україні розпочато кримінальне переслідування.

Дії з боку влади України щодо громадської організації „Центр UA“ сталися після репресій проти українського народу останніх двох місяців, коли були скоєні брутальне побиття мирних протестувальників та журналістів, безпідставні ув’язнення учасників Евромайдану, прийняття 16 січня законів, які обмежували свободу слова і зібрань.

Завданнями організації „Центр UA“є сприяння розвиткові громадських ініціятив, націлених на посилення впливу громадянського суспільства на владу.

СКУ закликає владні структури України припинити тиск на громадянське суспільство та, натомість, сконцентрувати свою увагу на розслідуванні вбивств, тортур, викрадень, переслідувань, побиттів та принижень прихильників Евромайдану.

СКУ

Огляд пошти: поети закликають до мужности

На революційні події в Україні численними творами відгукнулися самодіяльні поети. Пошта принесла до „Свободи“ вірш **Любови Василів-Базюк** з Канади, яка пише:

Повстала Україна
проти обману, глуму, насміхань,
Обтирає сльози. Про забитих людей
в лісі і берези гомонять.
На снігу червона кров сліди лишає,
Всім нам, чесним українцям, серце розриває,
До Майдану, мужнього повстання,
всіх нас закликає.

Оксана Маковець з Сіфорду, Вірджінія, написала три вірші про Евромайдан. У поезії „Не слухайте“ вона закликає:

Гордись дітьми своїми, Україно,
Даруй ти їм надію осяйну на єдність,
на братерство всій країні.
Щоб разом стріти нам омріяну весну!

Марія Лисобей з Купер-Сити, Фльорида, в „Оді Евромайданові“ пише:

Чорні круки над Україною літають.
Поминальні дзвони людей збирають.
Хлопці-герої нас покидають.
Сеник Роман, Сергій Нігоян,
Михайло Жизневський та Юрій Вербицький
Віддали життя за люд український!

Ярослава Шумляківська з Феодосії в Криму свій вірш „Галера“ присвятила Василеві Овчарукові та іншим активістам Майдану. Вона пише:

Україна – галера, бандитський ланцюг
Ще катує заручників, гне їхні шиї.
Та жага до свободи пустилася в рух –
Дух її в наших мріях вже полум’яніє.

Олег Медуниця відвідав школу в Ню-Йорку

Народний депутат України Олег Медуниця розповідає учням старших кляс про сучасні події Майдану. (Фото: Ксеня Ференцевич)

Ксеня Ференцевич

НЮ-ЙОРК – Школа українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч" 1 лютого присвятила навчальний день темі Майдану. Програма дня зосереджувалася над дискусіями по клясах і включала розповідь очевидця протестів, народного депутата України Олега Медуниці.

Свою спільну підтримку Майданові показали усі учні і вчителі синіми і жовтими стяжками, зав'язаними навколо рук, а дискусії закінчилися хвилиною мовчання в пам'ять загиблих на Майдані та молитвою за збереження миру і підтримки Майдану.

Протягом дня молодші учні разом зі своїми вчителями обговорювали ситуацію в Україні і розглядали теми Майдану.

Перед полуднем старші учні мали нагоду послухати виклад О. Медуниці, який розповів про розвиток Майдану і останні події у Києві. Депутат О. Медуниця має 42 роки, походить з міста Суми, є членом партії „За Україну", є заступником коменданта Майдану, за фахом вчитель. Він відповів на значну кількість запитань.

Директор школи Іван Макар запитав, як може школа допомогти Майданові. О. Медуниця відповів, що грошові перекази підтримують Майдан, підкреслив необхідність натискати на американських урядовців. Він заявив, що публічні вислови підтримки сенаторів Джона МакКейна і Криса Мерфі, Державного секретаря Джона Кері врятували Майдан.

2 лютого учні та вчителі школи взяли участь у Панахиді за тих, які загинули на Майдані, як також за жертвами бою під Крутами у 1918 році. Панахида була відслужена у храмі св. Юра.

Сумівська молодь єднається з молоддю в Україні

Лев Іваськів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ.– Від 1 грудня 2013 року юнацтво відділу „Київ" осередку Спілки Української Молоді ім. УПА проводить свої сходини під новим кличем: „Київ" з Києвом!" На суботніх апелях виховники розповідають дітям про події в Україні, показують світлини і відео з Майдану.

Відділ юнацтва при сьогодні серцем і душею єднається з молоддю в Києві і цілій Україні. Члени Осередку ім. УПА беруть активну участь в акціях протесту у Філядельфії та інших містах на підтримку молоді в Україні. На традиційне свято зустрічі з св. Миколаєм кожний член відділу „Київ" створив синьо-жовте серденько з сумівськими привітами для учасників Майдану в Києві. Синьо-жовта ялинка тепер стоїть в канцелярії Осередку з написом „Ми, Відділ юнацтва ч. 8 „Київ" – з Києвом!".

Зворушлива акція відбулася на сходинах 21 грудня 2013 року, коли всі діти підписали та розмалювали плякат і вислали його в Україну. Голова Крайової управи СУМ у США Андрій Бігун повіз цей плякат на Майдан Незалежности в Києві і повісив на ялинку на Майдані 31 грудня. На плякаті написано: „Гартуйсь, Україно! Ми, Відділ юнацтва СУМ – з Києвом. Ми з Вами!" Діти додали свої слова, підписи і рисунки як вияв своєї національної свідомости.

Традиційна сумівська „Ялинка" відбулася 4 січня в „Українській хатинці" в Лорімер-парку. Свято розпочалось вертепом, який виконали всі рої Відділу. Вертеп цього року включав постаті козака, січового стрільця, повстанця, сумівця та українку з Києва. Цей вертеп юнацтво повторило 11 січня для гостей на осередковій новорічній забаві „Маланка".

Молодь слухає розповідь про українські різдвяні звичаї в „Українській хатинці".

Булава Юнацтва (булавний Юрій Микитин, співголовні виховниці Ляриса Лужецька і д-р Христина Долинюк-Микитин та виховники) організувала „Українську хатинку", перетворивши одну хатинку в засніженому парку на чарівну сценку українського Свят-вечора. Ікони, вишивки, тризуб, свічники, солома, сіно, килими, кутя, борщ, калачі, вогнище – все це перенесло присутніх в український світ.

Булавний Ю. Микитин привітав дітей і батьків та пояснив, чому не було традиційної ялинки: тому що „ялинка" відділу – плякат-привіт для учасників Майдану – є тепер на Майдані в Києві. Всі присутні могли побачити велику світлину з цього,

(Закінчення на стор. 12)

„Український день" відбувся у Вашінґтоні

Мирослава Роздольська
Спеціяльно для „Свободи"

ВАШІНҐТОН

Акція протесту біля Посольства України. (Фото: Мирослава Роздольська)

„Український день", який відбувся 5 лютого у Конґресі США, став ще одним свідченням згуртованости закордонних українців та готовности до активних дій задля підтримки Майдану та демократичних перемін в Україні.

„Українські дні" у Конґресі США уже кілька років поспіль організовує Українська Національна Інформаційна служба (директор Михайло Савків) Українського Конґресового Комітету Америки (УККА). У заходах активну участь беруть представники громадських організацій останньої хвилі еміґрації.

Цього разу у зустрічах з членами Конґресу, а також у протестних акціях, молитовному зібранні біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні взяли участь понад 100 осіб.

Розпочався день з сніданку, у якому взяли участь представники, так званого „Українського кокусу", тобто політики, які підтримують інтереси України у Конґресі США. Спільну трапезу благословили Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав та предстоятель Української Православної Церкви Київського Патріярхату Філарет, які прибули на запрошення Конґресу США для участи у спільному сніданку з Презедентом Бараком Обамою.

З великою увагою присутні слухали промови українських духовних провідників.

Одна з найбільших прихильників України в Конґресі Марсі Каптур запевнила, що уряд США та провід Евросоюзу працюють над проєктом допомоги новому урядові України для виходу з нинішньої кризи.

Заступник помічника Державного секретаря США Ерік Рубін говорив про те, що Україна своє майбутнє повинна визначати сама. „Головним і фундаментальним є той принцип, що Україна є суверенною і незалежною і може самостійно визначати своє майбутнє", – сказав він.

Під час „Українського дня" відбулися акції протесту біля бюр компаній „Podesta Group" і „Mercury Public Affairs", які співпрацюють з Віктором Януковичем у Вашінґтоні. Співорганізатором цієї акції була група молодих небайдужих українців, що розслідують корупційні схеми українських можновладців, зокрема молоді люди з Харкова, Криму, які навчаються в Америці.

Гучним був протест біля Посольства України у Вашінґтоні, головним організатором якого була „Помаранчева хвиля" з Чикаґо, звідки приїхали 45 осіб. У ньому взяли участь члени „Нової української хвилі" з Ню-Йорку, Пасейку, Ню-Джерзі, та Балтимор-Вашінґтонського осередків, а також представники різних громадських організацій з Бафало та Рочестеру, Ню-Йорк. Головні вимоги: „Банду геть!", „Відставка Януковича".

Була також вимога до Посла Олександра Моцика перейти на сторону народу, долучившись до українських дипломатів, які засуджують дії кривавого режиму В. Януковича.

Щоб засудити політику російських провідників, які відверто втручаються у внутрішні справи України, зазіхають на територіяльну цілісність держави, протестувальники прийшли до Посольства Росії з вигуками „Путін, забери свої брудні руки від України!".

На завершення Патріярх Святослав та Патріярх Філарет у співслужінні з своїми священиками відслужили Молебень за мир в Україні біля пам'ятника Т. Шевченкові.

(Закінчення на стор. 11)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Прія-Емілі Бгавіріпуді з Філядельфії, дочка Уляни і Срікера Бгавіріпуді, – нова членка 162-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили дідусь і бабуся Ярослав Федорійчук і Кароля Рак.

Міла-Яніна Балабан з Совт-Ґластонбері, Конектикат, дочка Лариси і Михайла Балабанів – нова членка 277-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Галина Балабан з Фльориди.

Оразіо і Параска Качмарі з Сакраменто, Каліфорнія, діти Дженіфер і Джеймса-Алекса Качмарів – нові члени 486-го Відділу УНСоюзу. Їх забезпечили дідусь і бабуся Алекс і Джоана Качмарі.

Софія-Марія Плотиця з Гюстону, Тексас, дочка Надії і Ярослава Дубів, – нова членка 28-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили дідусь і бабуся Зенон і Ольга Дуби.

ЗБОРИ 42 ВІДДІЛУ УНС
Субота, 8 березня 2014 року

Пасейк, Н.Дж. – Річні збори 42 Відділу УНСоюзу відбудуться в суботу, 8 березня 2014 року, о год. 3:00 попол. в залі Української Централі, 240 Hope Ave, Passaic, NJ 07055. У програмі вибір делеґата на 38-му Конвенцію УНС.

По дальші інформації просимо звертатися до **Юрія Симчика**, Секретаря Відділу, **908-377-7797**

ЗБОРИ 39 ВІДДІЛУ УНС
Четвер, 27 лютого 2014 року

Сиракюз, НЙ. – Річні збори 39 Відділу УНСоюзу тов. Українська Січ відбудуться в четвер, 27 лютого 2014 року, о год. 6:00 веч. за адресою 314 Demong Drive, Syracuse, NY 13214. У програмі вибір делеґата на 38-му Конвенцію УНС.

По дальші інформації просимо звертатися до **Джойс Кач**, Секретаря Відділу, **315-446-3814**

Український Музей знайомить з подіями Евромайдану

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – Протистояння у Києві й інших містах України, що триває вже понад два місяці, заполонило увагу цілого світу, а зокрема США і Канади.

Український Музей у Ню-Йорку долучився до протестуючих і влаштував особливу виставку плякатів, фотографій і відеофільмів, щоб документально ознайомити відвідувачів музею з драматичними подіями в Україні.

При вході до виставкових ґалерій розміщено понад 40 плякатів, які віддзеркалюють дух подій протестувальників. Це майстерно оформлені різні гасла, карикатури і мистецькі схоплення ситуацій – особливий вияв історичного значення і культури мистецтва, жанру дотепу і вдумливого вислову неповторних подій. Президент Віктор Янукович теж показаний у трьох сатиричних позиціях.

Поруч, у вестибюлі, стоїть великий телевізійний екран, на якому безперервно пробігають кадри трагічних подій Евромайдану. Силовики – українці у одностроях „беркутівців" і міліції – б'ють, стріляють і знущаються над своїми мирними, незахищеми братами-українцями. Показано всі фраґменти народження, розгону та інших подій на Евромайдані.

На протилежній стороні діє ориґінальна, цікава фотовиставка Евромайдану авторства Івана Дудкіна. Виставлені світлини – це незаперечні історичні документи життя Евромайдану. На телевізійному екрані є колекція фотографій з Майдану Марселя Німфюра і Алли Орлової під назвою „Проба громадянського суспільства". Фотографії були зроблені в Києві від 20 грудня 2013 року до 3 січня цього року.

Виставка плякатів Евромайдану триватиме до 2 березня.

Активісти постійно ремонтують і покращують барикади.

Уряд шле проти Майдану учнів військових шкіл.

Найгарячіша річ Майдану – чайна парова машина. (Фото: Марсель Німфюр й Алла Орлова)

„Український день"...

(Закінчення зі стор. 9)

Опісля всі учасники „Українського дня" зібралися разом, щоб обговорити координацію дій української громади на підтримку демократичних перемін в Україні.

ЧИКАҐО

Настасія Марусик

4 лютого до Вашінґтону вирушили з Чикаґо 45 осіб. Поїздку організували цього заходу члени Ради громадської організації „Помаранчева хвиля" Ігор Худик, Юрій Мельник та Андрій Петриків, які мають вже певний досвід у проведенні подібних акцій. Українська громада впродовж останніх 100 днів неодноразово виходила на вулиці Чикаґо, щоб привернути увагу американців до подій, що відбуваються в Україні.

Погода в ніч виїзду була жахливою, але люди відчували важливість своєї присутности в цей день у Вашінґтоні. Перший протест група провела біля Посольства України у Вашінґтоні. До протестувальників приєдналися священики: о. Микола Бурядник та о. Володимир Кушнір з Чикаґо, о. Ярослав Мендюк (Манстр, Індіяна), котрі прибули в цей день до Вашінґтону.

Голова Всеамериканської громадської організації „Нова українська хвиля" Мирослава Роздольська зазначила, що багато громадських організацій зверталися до всіх українських дипломатів та громадських організацій европейських держав з проханням підтримати свій народ і відійти від влади, на руках якої – кров невинних людей.

Представник новоствореної громадської молодіжної групи „Razom for Ukraine" Анастасія Рибицька розповіла про те, що одним з напрямків їхньої діяльности є збір грошей на допомогу Майданові та розслідування корупційних схем з відмивання українських грошей в Америці.

Д-р Юрій Мельник звернувся до працівників посольства з закликом перейти на сторону народу. Місяць тому о. М. Бурядник на вулиці Інститутській у Києві став живим щитом між „Беркутом" та людьми. Він підкреслив важливість ролі Церкви у подіях, що відбуваються в Україні. І. Худик, котрий також стояв на Майдані в Києві, зачитав звернення пікетувальників до представників Посольства України в США.

Після спільної молитви гимн України усі співали разом з Танею Кулинич, гимн США співав американець Джейрон Беняміні, котрий виявив бажання взяти участь у акції разом з українцями.

Біля Посольства Росії було зачитано ноту протесту з засудженням політики відвертого втручання Росії у внутрішні справи України.

На жаль, за браком інформації, основні групи представників української діяспори заплянували свою поїздку на 5 лютого, тоді як 6 лютого мав відбутися Молитовний сніданок, де можна б було додатково привернути увагу світової спільноти до проблеми України. Голова УНІС Михайло Савків вніс пропозицію створити чітку мережу в українській громаді США для обміну інформацією. Зробити це електронічно запропонувала Діяна Дергак.

Учасники Молебня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні. (Фото: Настасія Марусик)

Злочинний режим...

(Продовження зі стор. 1)

політичної смерти.

Крім того, парляментська опозиція покищо має ще одну поважну нішу для вимоги, котра для влади ще вчора здавалася занадто радикальною, а нині виглядає, за певних умов, вповні можливою – звільнення з ув'язнення Юлії Тимошенко. Сенсація останніх тижнів, щоправда, напівтаємнича, не підтверджена остаточно: нібито новий голова Президентської адміністрації Андрій Клюєв, проросійськи орієнтований „яструб", відвідав 26 січня Ю. Тимошенко у Качанівській колонії і обговорював з нею варіянти виходу з кризи. Відомий журналіст Мустафа Наєм, вивчивши низку фактів, ствердив в „Українській правді", що саме так воно й було.

А. Яценюк і Олександер Турчинов, які 12 лютого їздили до Харкова і зустрічалися, з дозволу влади, з Ю. Тимошенко, заперечили її розмову з А. Клюєвим.

Важливіше інше: під режимом Віктора Януковича хитається ґрунт. І політичний, і економічний. Виснажена „реґіональними" п'явками держава стоїть на порозі банкрутства. Тим часом Москва, розчарована резиґнацією прем'єра Миколи Азарова, свого надійного аґента в Києві, не поспішає давати пообіцяні мільярди – хоче бути певною, що новий прем'єр продовжить „азаровщину". І якщо В. Янукович не має жодної іншої надії щодо грошей, лише на Володимира Путіна, то, самозрозуміло, що новий уряд має очолити людина, вигідна Кремлеві.

У свою чергу, цей розвиток подій надає більшої рішучости, бодай словесної, парляментській опозиції. Виступачи у Штабі національного спротиву 13 лютого, А. Яценюк закликав до зформування альтернативного, відповідального тільки перед революційним Майданом уряду – уряду всенародної довіри.

Водночас опозиція наполягає голосуванням у Верховній Раді повернути чинність Конституції 2004 року, незаконно зміненої „реґіоналами" в 2010-му в ім'я надання В. Януковичеві надзвичайних повноважень, з допомогою котрих він узурпував усю владу в Україні, підкоривши її тупій самодержавній вертикалі.

„Страшна" осторога з уст А. Яценюка: „Якщо діюча влада буде далі затягувати процес розв'язання конфлікту, то це питання вийде поза стіни парляменту".

Чи треба інших доказів слабкости опозиції, яка без найменших підстав занадто довго сподівалася на поступки з боку В. Януковича? Адже ж Майдан тому й виник поза стінами парляменту, що не чекав від влади нічого іншого, крім злочинної непоступливости. Тепер опозиція намагається наздоганяти Майдан, а тим часом відстає від самої себе – якщо згадати, що вже понад місяць, як опозиційні фракції створили у парляменті Народну Раду – як основу істиного народовладдя, однак, ні організаційним, ні координаційним центром для народних Рад в охоплених революцією областях вона не стала, занадто багато часу втративши в марній надії на те, що влада отямиться, що отямиться провладна більшість у Верховній Раді, що отямиться В. Янукович.

Має Ю. Тимошенко рацію в інтерв'ю для „Дзеркала тижня" (14 лютого): темою переговорів опозиції з В. Януковичем можуть бути лише умови його відставки. Як загартований політичний боєць вона вірить „в силу народного повстання". Але коли Ю. Тимошенко одним з чинників розв'язки кризи бачить „реальність дієвих міжнародних санкцій і міжнародних антикорупційних розслідувань проти Сім'ї", то тут вона за „реальність" приймає утопію. Бо у резолюції щодо України, схваленій Радою Евросоюзу 10 лютого, про санкції нема навіть згадки. А те, що там є, пригнічує саме нереальністю – обіцянка підтримати „новий уряд". Тобто коли уряд без М. Азаров зостається в руках азаровщини (Арбузова, Клюєва, Бойка, Тігіпка, Кінаха), то чи можна вважати його новим?

Навіть якщо під все більшим тиском з боку Німеччини і США – а він таки все більший, судячи хоч би з того, що 17 лютого А. Яценюк і В. Кличко їздили до Берліну на розмову з Канцлером Анґелою Меркель – ВР проголосує за прем'єрство А. Яценюка, то чи можна уявити, що „реґіонали" при цьому віддадуть опозиції Службу безпеки, міністерства оборони і внутрішніх справ?

Та чи поможуть їм ці служби, насправді керовані з Кремля? В. Янукович – у жалюгідному становищі. Час рятувати власне життя і родинні маєтки, а Москва змушує його грати ролю „сильної руки": або ти застосуєш силу проти Майдану, або це зробимо ми. На сході України це вже відбувається. Тотальна московська аґентура дозволяє зробити це по всій Україні. Провокації, диверсії, підбурювання до крови – все це побачимо в найближчі тижні.

Майдан, залишаючись мирним, готовий до всього. Не хоче крови і „Правий сектор": 15 лютого його самооборона залишила будівлю Київської міської держадміністрації і відновила рух вулицею Грушевського, що було умовою звільнення владою усіх заарештованих по країні майданівців і закриття проти них кримінальних справ.

Водночас „Правий сектор", не маючи жодних ілюзій щодо втіленого у „реґіональній" владі україножерства, стає все яскравішим вособленням національно-визвольної революції – не лише в розумінні політичного радикалізму, але також в сенсі абсолютно нової для всього українського політикуму самоорганізації. Політологи сходяться в думці, що саме „Правий сектор" є запорукою не просто приходу інших людей до керівництва країною, але глибокої, докорінної зміни якости і влади, і опозиції.

Усвідомлюючи, що її випереджують, опозиція аж на 11-му народому вічі 16 лютого – на десяти попередніх вічах звучали „рішучі" заяви, котрі нічим не закінчувалися – спромоглася на конкретні кроки: ухвалено рішення зфромувати уряд не середовищем парляментської опозиції, а всім Майданом.

17 лютого А. Яценюк і В. Кличко мали у Берліні зустріч з Канцлером Анґелою Меркель, і досить продуктивну: Німеччина, як вплива країна ЕС, виступає за негайне надання Україні фінансової допомоги. А. Меркель підтримала зусилля опозиційних керівників здійснити конституційну реформу і створити уряд народного довір'я, запевнивши мирний розвиток України.

Своєрідним вінцем духовних стремлінь до фундаментальних, але водночас гуманістичних змін став переданий до Верховної Ради Групою „Першого грудня" „Акт Свободи" – конкретний плян подолання політичної криз в Україні, перж ніж там може вибухнути страшна громадянська війна.

„Скасування диктаторських повноважень – завдання парламенту наступного тижня, коли має бути проголосована постанова, що відновлює редакцію Конституції 2004 року, – сказав у виступі на Майдані 16 лютого А. Яценюк. – Якщо ми не побачимо результату, це означає тільки одне – що влада йде на загострення ситуації. Тоді цей конфлікт буде вирішуватися на вулиці".

Вівторок, 18 лютого, показав, що затишшя було оманливим. О 8-ій год. ранку колони мітинґувальників, очолені А. Яценюком і О. Тягнибоком, рушили до Верховної Ради, де їх вже чекав „Беркут" і великі групи міліції. Після того, як Володимир Рибак, який насправді є головою „реґіональної" більшости, а не всього парляменту, відмовився зареєструвати конституційну постанову, опозиція заблькувала парляментську трибуну, а на вулиці почалися сутички.

„Беркут" застосував сльозогінний газ, світлошумові ґранати і водомети. Є побиті і поранені, зокрема жінки, одному юнакові відірвало руку. Майданівці захопили Будинок офіцерів, влаштувавши там медичний пункт, відтак і будинок Партії Реґіонів на вулиці Липській і підпалили його, їм також вдалося зігнати „беркутівських" снайперів з дахів. Заздалегідь зігнані до столиці „тітушки" і підкуплені „антимайданівці" помагали „Беркутові", закидаючи мирних людей камінням. Сутички тривали до 12-ої години дня. „Реґіонали" і комуністи втекли з будинку парляменту.

В. Кличко звернувся до Президента В. Януковича з вимогою невідкладно оголосити позачергові президентські і парляментські вибори.

Опозиція закликає до пильности, очікуючи все небезпечніших провокацій з боку влади, зокрема диверсій проти посольств різних країн, щоб вину за це перекласти на Майдан.

Як виявилося, хунта В. Януковича готувалася лише до застосування сили проти свого народу. На тлі цього нового кровопролиття сприймається вже як щось нормальне заклик „Правого сектору" до власників вогнепальної зброї у столиці й інших містах – формувати бойові одиниці для захисту людей.

Сумівська молодь...

(Закінчення зі стор. 8)

яка висіла на стіні на вогнищем.

Л. Лужецька і Х. Долинюк-Микитин детально розповіли про українські свят-вечірні традиції, а голова Осередку, Іван Міджак врочисто вніс в хатинку великого дідуха і поставив на почесному місці в куті. Всі присутні спільно помолилися і заколядували, а відтак посмакували вечерею і побажали один одному веселих свят.

26 січня багато членів Осередку взяли участь у великому Автомайдані (понад 300 авт) у центрі Філядельфії, який закінчився відправою в чисельно заповненій Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття.

СПОРТ

Хроніка Зимової Олімпіади: 12-19 лютого

12 лютого

Російські ковзанярі Максим Траньков і Тетяна Волосожар, які 12 лютого стали дворазовими олімпійськими чемпіонами Сочі-2014, заявили, що перемогли також для України. Батьки і родина Т. Волосожар живуть в Україні. Вона народилася в Дніпропетровську і спершу виступала за Україну. У 2004 році вона і Петро Харченко стали чемпіонами України.

13 лютого

Польща отримала другу золоту медалю у Сочі. Юстіна Ковальчик виграла лещетарські перегони на 10 кілометрів. Шведка Шарлота Калла стала другою, третя – норвежка Тереза Йохауґ. Найкращий показник серед українок – у Валентини Шевченко. Вона фінішувала 24-ою, Тетяна Антипенко була 30-ою, Катерина Григоренко – 49-ою, Марина Лісогор – 58-ою.

В індивідуальних перегонах з біятлону на 20 кілометрів переміг Мартин Фуркад, другим був Ерік Лесер з Німеччини, третім – росіянин Євген Ґаранічев. Результати українців у біятлоні: Андрій Дериземля – 46-те місце, Дмитро Підручний – 55-те місце, Артем Прима – 77-ме місце.

Український фіґурист Яків Годорожа вийшов у фінал Олімпіяди. Знаменитий російський фіґурист Євген Плющенко знявся з змагань у чоловіків через травму спини і закінчив спортову кар'єру.

Збірна Німеччини з санного спорту виграла естафету. Срібну медалю здобула команда Росії, а бронза дісталася латвійцям. Українська збірна з санного спорту посіла передостаннє 11-те місце.

14 лютого

Цього дня Україна була представлена в лещетарських перегонах (Олексій Красовський), біятлоні (Юлія Джима, Олена Підгрушна, Валя та Віта Семеренко) та фрістайлі (Надія Діденко, Надія Мохнацька, Анастасія Новосад, Ольга Полюк), фіґурному ковзанні (Яків Годорожа).

У перегонах на 15 кілометрів срібна і бронзова медалі дісталися шведам – Юханові Ульсону і Даніелеві Річардсону. Даріо Колонью з Швайцарії здобув третє олімпійське золото в своїй кар'єрі і друге – в Сочі. Раніше швайцарець виграв скіятлон. Українець Олексій Красовський фінішував 69-им.

З акробатики (фрістайлу) через травму не стартувала Надія Діденко. Ольга Полюк посіла 15-ту сходинку, Анастасія Новосад – 16-ту, Надія Мохнацька – 17-ту.

У біятлоні олімпійською чемпіонкою стала Дар'я Домрачева з Білорусі, срібну медалю виборола швейцарка Селіна Ґаспарін, а бронзу – білоруска Надія Скардіно. Ю. Джима фінішувала сьомою, восьмою була О. Підгрушна, 19-ою Валя Семеренко, 29-ою – Віта Семеренко.

Богдана Мацьоцька на трасі. (Фото: НОК України)

Українець Я. Годорожа у підсумку з фіґурного ковзання – 20-ий, японець Ядзуру Ханю взяв золото, срібна нагорода – у канадця Патріка Чана, а бронзову здобув казахстанець Деніс Тен.

15 лютого

Олімпійською чемпіонкою у супергіганті (гірські лещата) стала австрійка Анна Фенінґер, срібну медалю виборола німкеня Марія Ґьофль-Ріш, а бронзову – австрійка Ніколь Носп. Українка Богдана Мацьоцька виконала спуск з 27-им результатом.

У естафеті Шарлота Калла виграла золоту медалю для Швеції на останніх метрах дистанції. Фінляндія – друга, Німеччина – третя, четвертою стала Франція, п'ятою – Норвегія, шостою – Росія. Українки фінішували на 12-му місці.

16 лютого

Першими розіграли медалі гірські лещетарі у супергіганті. Золото виграв норвежець Кетіль Янсруд, срібло – американець Ендрю Вайбрехт, а бронза дісталася двом спортовцям – американцеві Боді Міллерові і канадійцю Янові Худекові. Українець Дмитро Мицак показав 53-ий результат у змаганнях.

Змагань з біятлону не було. Через імлу на трасі організатори перенесли чоловічий масовий старт на 17 лютого.

Танцювальні пари закінчили виконання коротких програм. Український дует Шивон Гікін-Канеді і Дмитро Дунь посів останнє 24-те місце. Найвищу оцінку за короткий танець отримав американський дует Меріл Девіс і Чарлі Вайт.

17 лютого

Чоловічий масовий старт у біятлоні перенесено на 18 лютого.

У змаганні з акробатики (фрістайлу) брали участь Олександер Абраменко і Микола Пуздерко. Судді оцінили стрибок М. Пуздерка як 12-ий результат. О. Абраменко вийшов у фінал і на шостому місці завершив виступи на Олімпіяді.

Дар'я Домрачева у біятлоні здобула третє золото в Сочі, срібло – у чешки Ґабріели Соукалової, бронзову медаль виборла норвежка Тіріл Екхоф. Результати українок у біятлоні: Олена Підгрушна – восьме місце, Валя Семеренко – 13-те, Віта Семеренко – 17-те, Юлія Джима – 23-тє.

18 лютого

У шорт-треку перемогла Валері Мальте з Канади, яка встановила олімпійський рекорд, друге місце посіла японка Юі Сакаі. Єдина представниця України з шорт-треку Софія Власова пройшла всю дистанцію до кінця, перевищила рекорд України, покращила свій особистий результат, але вибула зі змагань після кваліфікації.

Гірські лещетарки закінчили виступ у гігантському слаломі. Змагання відбувалися у важких погодних умовах – йшов дощ зі снігом. Українка Богдана Мацьоцька посіла 43-тє місце. Найкращий час – у словенки Тіни Мазе.

Норвежець Йорґен Ґрабак виграв золоту медалю у лещетарському двоборстві, срібним призером став його співвітчизник Маґнус Моан, а бронзу виграв німець Фабіан Рісле. Українець Віктор Пасічник посів 30-те місце. Справжнє випробування випало на долю спортсменів, адже із самого ранку і до завершення змагань йшов дощ.

19 лютого

Громадський рух „Ми – европейці" закликав українських олімпійців припинити участь в Іграх в Сочі. Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) заборонив українським спортовцям на Олімпіяді носити чорні пов'язки на знак жалю та співчуття за загиблими у Києві. В МОК заявили, що у відповідності до Олімпійської хартії зробити це неможливо.

У паралельному гігантському слаломі взяли участь українці Аннамарі Чундак і Йосиф Пеняк, але у 1/8 фіналу вони не вийшли. А. Чундак посіла у кваліфікації 21-ше місце, а Й. Пеняк був 23-ий. Олімпійськими чемпіонами стали швайцарка Патрісія Кумер та Вік Вайлд з Росії, срібло здобули кореянка Томока Такеуші та швайцарець Невін Ґальмаріні, бронзу – росіянка Альона Заварзіна та Жан Кошир з Словенії.

У змаганнях гірських лещетарів (слалом-гігант) Дмитро Мицак був 60-им. Золото здобув американець Теж Ліґеті, срібло і бронзу виграли французи Стів Місільє і Алексіс Пентюро.

У командному спринті лещетарів клясичним стилем брали участь українці Руслан Перехода і Олексій Красовський. Виграли фіни Ліво Нісканен і Самі Яухоярві, друге місце посіли росіяни Максим Вилеґжанін і Нікіта Крюков, третіми стали шведи Еміль Йонсон і Теодор Петерсон. Р. Перехода і О. Красовський фінішували 11-ми у другому півфіналі командного спринту і до фіналу не увійшли.

Серед жінок у командному спринті перемогли норвежки Іґвильд Флуґстад-Естберґ і Маріт Бйорґен, срібними медалістками стали фінки Айно-Кайса Саарінен і Керту Нісканен, а бронза дісталася шведкам Іді Інгемарсдотер і Стіні Нільсон. Українки в спринті не виступили, тому що одна з членів команди – Катерина Сердюк отримала травму.

В естафеті з біятлону від України брали участь Наталя Бурдига, Марія Панфилова, Андрій Дериземля і Сергій Семенов, які командою посіли восьме місце. Перемогла команда Норвегії, Чехія – срібний призер, Італія виграла бронзу.

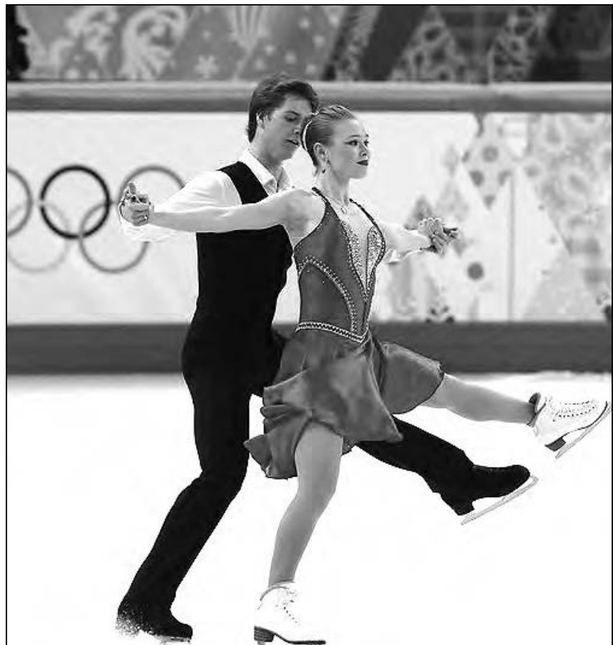
У фіґурному ковзанні Наталка Попова отримала за коротку програму результат, з яким не вийшла у другу частину змагань – довільну програму.

Випадок з нерозкритим п'ятим олімпійським кільцем на відкритті Ігор виправлять під час церемонії закриття. Про це заявив Віце-прем'єр-міністер Росії Дмитро Козак. В інтернеті продають сорочки, на яких зображені чотири олімпійські кільця, а п'яте – у вигляді сніжинки, як це було на відкритті Олімпійських ігор.

Медальний залік Олімпіяди
(три перші місця):

Країна	золото	срібло	бронза	разом
Норвегія	9	4	7	20
Німеччина	8	3	4	15
США	7	4	10	17

Збірна України з однією бронзовою медалею – на 25-му місці.

Танцювальний дует Шіван Гікен-Канеді – Дмитро Дунь. (Фото: НОК України)

Всеукраїнський форум відбувся в Одесі

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – 15-16 лютого Одеса почувалася столицею Евромайдану України, адже саме тут відбувся другий Всеукраїнський форум Евромайданів. Готелям було заборонено приймати учасників форуму, ночували вони у квартирах одеських майданівців. Серед учасників форуму були делеґати з Києва, Харкова, Полтави, Львова, Маріюполя, Москви, Варшави, Парижу та інших міст.

Виступаючи перед присутніми, представник московської групи підтримки Евромайдану Павло Шелков зокрема сказав: „У Москві й усій Росії дуже велика підтримка боротьби українського народу проти кримінальної кліки Януковича. В Росії багато активістів сидять у в'язницях. Путін разом з купкою прихильників узурпував владу. Сюди ми приїхали, щоб підтримати народ України. Росія дуже сподівається на перемогу Евромайдану. Для нас це шанс повернутися до нормального життя".

Успіху революції, яка приголомшила весь світ, побажали Томаш Хорбовський з Польського комітету солідарности з Україною, активістка паризького Евромайдану Ганна Гармаш та інші.

На пленарних і секційних засіданнях делеґати обговорювали стратегію побудови нової України, а потім приєдналися до тритисячного маршу, влаштованого майданівцями Одеси. Вони розгорнули 20-метровий революційний прапор столичного Евромайдану з безліччю патріотичних написів і пронесли його в голові колони.

На плякатах можна було прочитати: „Україна починається з Одеси", „Одеса – не Росія", „Ми на своїй, Богом даній землі". Учасники маршу скандували: „Одна єдина соборна Україна", „Разом і до кінця!", „Схід і захід – разом!".

Півкілометрове полотнище прапора України на Дерибасівській вулиці. (Фото: Сергій Горицвіт)

На марші учасники форуму зі знаменом столичного Евромайдану.

Учасники віча біля пам'ятника Дюкові Рішельє.

Чути голос України в Країні басків

ВІТОРІЯ-ҐАСТЕЇЗ, Еспанія. – 2 лютого українці міста і найближчих околиць, зокрема з Більбао, зібралися разом на площі Білої Панни, як називають баски центральний майдан своєї столиці, щоб засвідчити солідарність з Майданом у Києві та з усім українським народом, який повстав проти „реґіонального" режиму Президента Віктора Януковича. У своїх пристрасних виступах промовці трьома мовами – українською, еспанською та еускерою, тобто мовою басків – описували, що відбувається протягом цих останніх місяців в Україні. Особливо схвилював усіх, викликавши сльози в очах людей, виступ Михася Добрянського-молодшого (на фотографії він попереду колони), який сказав: „Я народився тут, в Еспанії, але почуваюся українцем! Це – мій прапор! На ньому – моя золота земля і моє блакитне небо! У мене болить душа, що в Україні б'ють українців! І я готовий умерти, захищаючи Україну!". Учасники акції також заспівали кілька патріотичних українських пісень і виконали національний Гимн України.

Евромайдан:...

(Закінчення зі стор. 5)

у створенні тривкої більшости в парляменті, в результаті чого процес дуже швидко зрушив би з місця. Надії на переформатування більшости в парляменті можна пов'язувати з тими мажоритарниками, яких контролюють оліґархи Віктор Пінчук, Олександер Коломойський, Рінат Ахметов, Дмитро Фірташ. Ще одна можливість – забезпечення прийняття рішення ВР про повернення до Конституції 2004 року. А. Каратницький навів також арґументи проти побажань „позбутися" східніх реґіонів як фактору руйнації української держави.

Як домагатися поліпшення ситуації в Україні? – запитав А. Каратницький і тут таки відповів, що один із способів цього – й надалі холоднокровно будувати середню клясу і громадянське суспільство.

Г. Грабович аналізував вектори розвитку України за роки правління В. Януковича. Як зазначив промовець, гарячі дискусії точилися навколо питання, вступати до Европейського чи до Митного союзу, – і це на тлі протиборства між прихильниками демократичного та авторитарного устроїв суспільства, европейського та неевропейського стилю мислення.

Яка соціологічна база цих суперечностей? – поставив питання Г. Грабович. Річ у тім, що в Україні з'явилися ознаки становлення громадянського суспільства, заявило про себе молоде покоління, що сформувалося під великим впливом Помаранчевої революції.

Майдан увиразнив також інші виміри, у площині яких загострюються суперечності. Це значні соціальні розбіжності по лінії інтеліґенція/люмпени, „нормальні люди"/„тітушки". Зростало протистояння цивільного суспільства і криміналітету. Поступово в Україні розвинувся режим так званої „какократії", що у перекладі з давньогрецької означає – „найгірші при владі". Більшість українських владоможців – це люди з дуже каламутним минулим.

У подальшій частині виступу Г. Грабович відзначив слабку поінформованість американського суспільства про суть сучасних революційних подій в Україні, вказав на низку причин, чому американська преса не акцентує увагу на фактах кримінальної природи багатьох українських очільників.

Після виступів учасників „круглого столу", у залі ще довго тривали виступи присутніх, дискусії між слухачами. Люди ділилися особистим досвідом від перебування в Україні протягом останнього часу, серед них були офіційні спостерігачі на останніх парляментських виборах в Україні. Викладачі, студенти, представники громадських організацій подавали конкретні адреси, назви організацій, які розгортають допомогу учасникам української антикримінальної революції.

Пресова група НТШ-А

МІСТА І СЕЛА УКРАЇНИ

Корсунь – аристократичний, тисячолітній

Олександер Вівчарик

Перед поїздкою до Корсуня-Шевченківського я зазирнув до книг і довідників, передивився літературу, яку маю вдома, і зрозумів: Корсунь – одне з найцікавіших, в історичному пляні, міст України.

Дорога стелилася гарна, краєвиди за вікном заворожували. Я вже знав, що Корсунь – одне з найдревніших міст на Черкащині. Його, як фортецю, ще 1032 року заснував Князь Ярослав Мудрий для захисту південних рубежів Київської Русі від набігів кочівників. У XIII ст. тут було удільне князівство, яким правили представники роду Мономаховичів. А 1584 року було утворено Корсунське староство вже у складі Речі Посполитої.

Одним з перших козацьких полковників тут був Тарас Федорович (Трясило) – керівник козацького повстання 1630 року. На початку національно-визвольної війни Корсунський реєстровий полк перейшов на сторону Богдана Хмельницького і взяв участь у битві під Жовтими Водами. 26 травня 1648 року поблизу Корсуня Б. Хмельницький з допомогою корсунців знову розгромив поляків. Після цієї битви Україна почала будуватися як незалежна держава.

У Корсуні Богдан Хмельницький втретє одружився. Це сталося 24 липня 1651 року. Гетьман вінчався з Ганною Золотаренко, сестрою майбутнього наказного гетьмана Івана Золотаренка.

Нового імпульсу розвитку міста надав польський Князь Станіслав Понятовський, племінник останнього польського Короля Станіслава-Авґуста, який доклав чимало зусиль для відбудови Корсуня, звільнив селян від кріпосних повинностей. У 1783 році військовий інженер Жан-Анрі Мюнц почав будувати в Корсуні палац та парк. Будівництво закінчував польський архітектор Джон Ліндсей.

Палац в Корсуні-Шевченківському. (Фото: Олександер Вівчарик)

Пам'ятник Тарасові Шевченкові.

У 1799 році імператор Павло І подарував корсунський маєток генерал-прокуророві Росії Князеві Петрові Лопухіну, бо любив його доньку Анну.

Кожен, хто тепер потрапляє в Корсунь, обов'язково відвідує місцевий національний історико-культурний заповідник. По дорозі на великій площі встановлений пам'ятний хрест на честь відомих козацьких полковників Корсунського полку.

Тарас Шевченко сидить, суворий і замислений, біля входу до палацового ансамблю. В палаці розташований музей історії Корсунь-Шевченківської битви. У 1944 році поблизу сталося оточення і знищення 60-тисячного німецького угрупування. Тож місто з 3 травня 1944 року носить назву Корсунь-Шевченківський. Щоправда, з оточення вирвалися до 35 тис. німецьких вояків, а втрати радянського війська перевищили 80 тис. осіб. Перед палацом встановили військову техніку. Важке озброєння, призначене для знищення людей, не пасувало до витонченого, легкого палацу, у якому було б краще проводити всеукраїнські мистецькі акції, творчі зустрічі. Однак, сталося, як сталося…

Після аристократичного палацу варто оглянути не менш аристократичний парк на острові Дені. Річка Рось робить парк неповторним. Вона то біжить бурхливо між скелястих берегів, оминаючи пороги, то розливається спокійним тихим плесом. Самому парку понад 200 років. Тут є скульптури і водограї, вікові сосни і березовий гай, Русалчине джерело, гора Янталка, яка піниться навесні квітами бузку, Чорне болото і Великий каньйон. До парку любив навідуватися Т. Шевченко. До нашого часу зберігся розлогий каштан, під яким він працював.

Дивно, що парк чомусь так і не набув загальноукраїнської слави. Може, це і на краще. Адже на його просторах можна залишитися на самоті, відчути себе мандрівником у часі і просторі, помріяти в тиші.

Інколи Рось можна перейти, перестрибуючи з каменя на камінь.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Лялька-мотанка є й у Ватикані

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Ірина Зайцева за 20 років виготовила понад 3,000 тисячі ляльок-мотанок. Частину цієї дивовижної лялькової колекції можна побачити в обласній універсальній науковій бібліотеці, де 22 січня відкрилася перша персональна виставка робіт І. Зайцевої.

Завдяки своєму улюбленому заняттю І. Зайцева потрапила в Книгу рекордів України як автор найбільшої ляльки-мотанки „Василина". Її вага – 40 кілограмів. Є в колекції ляльки „Наталка-Полтавка", „Ганнуся", „Різдвяниця", „Масляниця", „Полісянка", а найбільше – „Попелюшок". Чимало витворів майстровитих рук І. Зайцевої знаходяться в колекціях відомих політиків, а Василина, перша дипломована лялька рівненської майстрині, зайняла почесне місце у кабінеті заступника міського голови Галини Кульчинської.

Ляльку-мотанку придбали для колекції Папи Римського. Виявляється, у Ватикані збирають традиційні національні ляльки народів світу. Отож прибув до Рівного представник Ватикану і запропонував поповнити колекцію українським варіянтом.

Ірина Зайцева з своїми новими ляльками. (Фото: Євген Цимбалюк)

Вручено нагороди ім. Євгена Маланюка

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Обласну нагороду ім. Євгена Маланюка вручено у день народження поета, який на десятиліття був відлучений від рідної землі і на чужині творив свою просякнуту вимогливою любов'ю до України поезію та проникливі філософсько-публіцистичні статті.

Лавреат у номінації „Поезія" за збірку „Єдиним сном, єдиним болем" Олександер Архангельський не міг стримати емоцій: „Я перехворів Маланюком, буквально внутрішньо став ним".

Лавреат у номінації „Проза" Анатолій Загравенко („Твори") розповів, що народився на сусідній вулиці від батьківської хати поета, але найперше чув про нього як про ворога, і знайомився не з його творами, а з підозрами влади про найменшу можливість почути правду про того, хто вважався одним з найбільших ворогів СРСР. Молоді, яка формуватиме політичний і економічний курс нової України, призначена книга лавреата у номінації „Літературознавство і публіцистика" Сергія Михиди „Психопоетика українського модерну".

Повернення призабутого письменника

Обкладинка книги Віктор Домонтовича „Аліна й Костомаров".

Інна Нагорна

РІВНЕ. – У серії „Бібліотечка Літературного музею Уласа Самчука в Рівному" побачила світ книга соратника Уласа Самчука – Віктор Домонтовича „Аліна й Костомаров". Видання цієї книги стало можливе за підтримки Канадського інституту українських студій Альбертського університету і Вічного фонду ім. Олега Зуєвського.

У квітні 1948 року Мистецький Український Рух (об'єднання українських письменників у еміґрації) звернувся через пресу до читачів з проханням назвати сучасних українських авторів-еміґрантів, чиї твори найбільше подобаються. П'ятірку найпопулярніших письменників скла-

(Закінчення на стор. 18)

Створено гірсько-лещетарський курорт

Вхід до гірсько-лещетарського курорту (Фото: berezovka.at.ua)

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – За 60 кілометрів від Одеси, у Березівському районі, почав діяти перший на півдні України гірсько-лещетарський курорт.

Директор й інвестор цього проєкту Володимир Бондарець при в'їзді до траси навіть зробив напис „Ласкаво просимо на снігові схили!".

Сам курорт ще тільки розбудовується. Покищо довжина лещетарських гір для дорослих – 500 і 650 метрів, а 1,150-метрова траса ще в стадії завершення будівництва. Для маленьких спортсменів працює дитяча траса, а ще є гірка для їзди на надимних кругах.

Провели акцію проти абортів

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Уже вчетверте активісти одеського медико-психологічного центру „Життя" 11 січня провели на Соборній площі акцію „Свіча пам'яті – свіча надії" на знак пам'яті про ненароджених. Після Молебну перед іконою Святих дітей-мучеників Вифлеємських з часточкою їхніх мощів вони запалили 1,000 свічок – саме стільки абортів здійснюється в Україні повсякденно.

Духовний керівник центру „Життя" протоєрей Андрій Коробчук розповів присутнім, про дітей, убитих в Юдеї за наказом царя Ірода, який прагнув умертвити новонародженого Ісуса. Православні поминають перших страждальців за Христа 11 січня, католики – 28 грудня. Ці заходи спрямовані на захист ненароджених дітей. Щорічно за статистикою Всесвітньої організації охорони здоров'я у світі від абортів гине понад 50 млн. дітей.

Активістки центру постійно приходять на допомогу дівчатам і жінкам у важких життєвих ситуаціях, в разі незапляновані вагітности.

Панахида на Соборній площі в Одесі. (Фото: missia.od.ua)

На хуторі Пороховня пом'янули страчених

Євген Цимбалюк

ПОРОХОВНЯ, Рівненська область. – З нагоди Міжнародного дня пам'яті жертв Голокосту 27 січня в Радивилівському районі відбулося вшанування пам'яті невинних жертв.

Представники влади і громадськости, провели віче-реквієм та поклали вінки до пам'ятного знака страченим євреям на хуторі Пороховня.

Сюди 1942 року нацисти привели на розстріл з трьох гетто, розташованих у Радивилові, майже 3,000 євреїв. Серед них булаШифра Півторак, яка вибралася з могили, переховувалася в лісах та в обійсті родини Бортників, а по війні розповіла про цей злочин.

Майдан об'єднав...

(Закінчення зі стор. 3)

ва з Білорусі, він правозахисник, учасник багатьох акцій протесту у Мінську. На київському Майдані С. Висоцький – один із координаторів білоруських учасників акцій спротиву.

Він розповідає: „Я допомагаю майданівцям налагодити співпрацю з побратимськими організаціями і партіями в інших країнах, шукаю можливости передати їм правдиву інформацію про ситуацію в Україні і про боротьбу українського народу проти влади. Я переконався, що люди на Майдані вельми толерантні, справді демократичні, вони відстоюють загальнолюдські права, а відтак права громад і різних конфесій".

Георгій Д. – грузин, мешканець Сухумі. Йому 37 років, він будівельник, вдома на нього чекають дружина і тирічна донька. На думку Георгія, справжній грузинський патріот повинен у ці дні бодай морально, але підтримати український народ, який веде боротьбу проти імперської політики Росії. „Ми і свою країну тут захищаємо, зараз треба допомогти Україні, бо ж вирішується доля і України, і Грузії. Треба, щоб Україна, український народ переміг. Тут, на Майдані, поруч з нами прекрасні люди, я здивований, які тут люди толерантні, доброзичливі, добрі тут люди", – каже Георгій.

Серед громадян України на Майдані можна побачити людей різних націй, яких об'єднує відчуття належности до української політичної нації і які мають активну громадянську позицію. До них належть 60-річна киянка, волонтер медичної служби Майдану Олена Фінберг.

На запитання Радіо „Свобода", чому вона прийшла на Майдан, О. Фінберг відповіла: „Бо ж це моя країна, тут живуть мої діти й онуки. Щодо антисемітизму, то його проявів на Майдані я жодного разу не бачила...".

55-річний Сервер Абібулаєв представляє кримськотатарський народ. Перша львівська сотня Майдану довірила С. Абібулаєву нести свій прапор.

„Тут я захищаю свої права і буду до того часу, доки ми не скинемо цю злодійську владу" – говорить він.

34-річний Генадій, робітник із Маріюполя, росіянин, вважає, що тих, хто стоїть на Майдані, не можна ділити за національною чи релігійною належністю. Адже усі, хто є на Майдані у Києві, інших містах України, – це люди, які хочуть якісно змінити систему державної влади. „З Майдану я не піду до його повної перемоги. Щодо нетерпимости до людей, які, як я, розмовляють російською, або до людей інших релігій – цього на Майдані немає. Ви, мабуть, бачили в інтернеті фотографію –– якраз біля нашого намету сидить дідусь з табличкою „Я російськомовний патріот України". На Майдані багато українських російськомовних патріотів, – зазначає Генадій.

Закарпаття на Майдані представляють етнічні румуни, чехи, угорці. 56-річний підприємець Адальберт Савчук розповів, що в його рідному Тячеві тяжко сказати, хто є хто за національністю, тож просить називати його просто – патріотом-українцем. Він каже: „Ми тут усі, на Майдані, будемо стояти за Україну до тих пір, доки ці бандити при владі не підуть геть".

Радіо „Свобода"

Повернення призабутого...

(Закінчення зі стор. 16)

ли Іван Багряний, Улас Самчук, Тодось Осьмачка, Ольга Косач та В. Домонтович. Тим часом для читачів підрадянської України письменник В. Домонтович взагалі не існував.

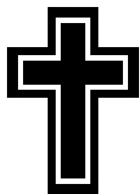
Письменник, літературний критик, мовознавець, етнограф, археолог Віктор Петров (псевдоніми Віктор Бер, В. Домонтович та, очевидно, ще ряд не встановлених) народився 10 жовтня 1894 року в Катеринославі, в священицькій родині. Закінчив Холмську гімназію (1913), історико-філологічний факультет Київського університету св. Володимира (1918). Викладав російську мову в гімназії, українську мову та літературу в учительській семінарії і на літературних курсах. З 1924 року працював у науково-дослідних установах України, здобув ступінь доктора історії літератури.

Дослідник Сергій Білокінь виявив останній запис у „Трудовій книжці" В. Петрова від 6 серпня 1930 року: „Зняти з посади керівника Етнографічної комісії за допущення політичних вивихів та перекручувань як у своїх деяких працях, так і в деяких матеріялах комісії".

Після „чистки" в Академії Наук В. Петров працював в Інституті матеріяльної культури, на початку 1941 року був призначений директором Інституту українського фолкльору Академії Наук, а з вибухом війни він став перекладачем у Червоній армії, а згодом – редактором журналу „Український засів" (1943-1944 роки, Харків, Кіровоград), співробітником Українського наукового інституту (1943-1945 роки у Львові та Берліні. Після війни залишився в Німеччині, активно беручи участь у творчій діяльності української еміґраційної інтелігенції, був ініціятором створення організації Мистецький Український Рух.

18 квітня 1949 року В. Домонтович, перебуваючи в таборі для переміщених осіб у Мюнхені, несподівано зник і об'явився... в Москві, де працював в Інституті історії матеріяльної культури, а через шість років – в київському Інституті археології. Його не стало 8 липня 1969 року.

Залишилися наукові праці, у тому числі блискучі дослідження „Походження українського народу" та „Антропологічні (расові) особливості українського народу", талановиті художні твори. Серед останніх – белетризована біографія „Аліна й Костомаров".

У п’яту болючу річницю
відходу у вічність нашої
улюбленої Мами, Бабуні і Прабабуні

св. п.

Лідії Крушельницької

будуть відправлені поминальні Святі Літургії

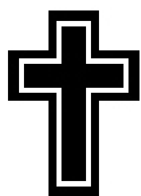
- 4 березня 2014 року о год. 8:00 ранку в церкві Пресвятої Тройці в Кергонксоні, Н.Й.

та

- 9 березня 2014 року о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Просимо о молитви за спокій душі Покійної.

Любомир і Оксана Крушельницькі
з родиною

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що у вівторок, 4 лютого 2014 року, відійшла у Божу вічність, на 90-му році життя, наша найдорожча Мама, Буня та Тета

св. п.

Лідія Маґун

народжена 30 квітня 1923 року в Тернополі, Україна,
почесна членка Союзу Українок Америки,
довголітня голова 1-го Відділу СУА.

Панахида була відправлена в п’ятницю, 7 лютого 2014 року, в Farenga Funeral Home в Ню-Йорку.

Похоронна Служба Божа відбулася в суботу, 8 лютого, в церкві св. Андрія в Гемптонбурґу, Н. Й.

Покійну поховано ва цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

дочка - Ляриса Маґун-Гурин з чоловіком д-ром Осипом
син - д-р Ігор з дружиною Лесею
внуки - д-р Ляриса та Мелася Гурини
-Адя та Максим Маґуни
сестрінок - Олег Мітрінґа з дружиною Роксоляною і дітьми Данилом, Славком та Мотрією
сестрінка - Дарія Кордуба-Вільде з чоловіком Александром і дітьми Лесиком та Стелею

Ближча та дальша родина в Україні і Діяспорі.

Вічна Їй пам’ять!

Заміст квітів на могилу, родина просить складати пожертви від імені Покійної на Український Музей в Ню-Йорку:
The Ukrainian Museum, 222 East 6th Street, New York, NY 10003;
www.ukrainianmuseum.org ; 212-228-0110

Подяка

Висловлюємо щиру подяку всім, що провели в останню дорогу найдорожчу сестру, тету, товариша, довголітнього директора школи Українознавства ОУА „Самопоміч“ в Ню-Йорку,

св. п. мґр. Ольгу Теребус- Кекіш

яка упокоїлась в Бозі 15 грудня року Божого 2013 і похоронена на цвинтарі святого Андрія в South Bound Brook, New Jersey.

Дякуємо священнослужителям церкви святого Юра в Ню-Йорку, отцеві-пароху, ігуменові Вернардові Панчукові, Ч.С.В.В., отцеві Петрові Шишці, співачці Анні Бачинській, отцям православної церкви Всіх Святих в Ню-Йорку, отцеві настоятелеві Андрієві Кулику, отцеві Миколі Фулику, отцеві Юрієві Базилевському.

Дякуємо всім тим, що виголошували прощальні слова: довголітньому адміністраторові школи Українознавства, Голові товариства ОУА „Самопоміч“ в Ню-Йорку, пані Наталі Думі - директорові школи українознавства ОУА „Самопоміч“ в Ню-Йорку, д-ові Іванові Макарові.

Д-ові Миколі Галеву. Головному редакторові „Нової Газети“ п. Валентинові Лабунському.

Вчительці української мови суботньої школи п. Ользі Матвіїшин. Випускниці школи українознавства Христині Місюк. Пані Наталі Грешко за виступ і поезію. Жінкам молитовної групи церкви святого Юра в Ню-Йорку.

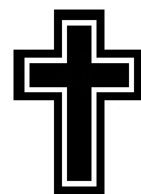
Дякуємо випускникам і учням школи українознавства, що в останньому поклоні разом з учителями віддали шану довголітньому директорові школи українозанавства під звуки „Ave Maria“ Шуберта.

Дякуємо Народному артистові України Іванові Бернацькому, який провів прощальну Панахиду. Дякуємо всім жертводавцям, що склали свої пожертви на українські організації, „УВАН“ та школу українознавства при ОУА „Самопоміч“ в Ню-Йорку, а саме: пані Марті Данилюк $50, пану Маркові Трохимчукові $25, д-рові Романові й Алі Трохимчукам $100, шановним Ярославові і д-ові Марії Кіцюк $100, і Родині пані Марії Борковської $100 на Українську Вільну Академію Наук. Також д-рові Рональдові й Наді Літепло $50, панству Богданові й Ірені Глушевським $50, панству Остапові й Оксані Антонюкам $50, пані Марті Яцушко $60, Irene Greene $100, Евдокії Боднаренко $25, на школу.

Дякуємо всім людям, які так численно прийшли, щоб провести в останню путь найдорожчу нам людину - сестру, тету, друга.

З повагою й вдячністю: сестра - д-р Надія Теребус-Кмета, сестрінок д-р Андрій Кмета з родиною, сестрінок д-р Олександер Кмета з родиною.

Вічна Їй пам’ять!

З глибоким смутком повідомляємо, що 3 січня 2014 року, відійшла у вічність в Ютиці, Ню-Йорк наша найдорожча Дружина, Мама та Бабця

св. п.

Ірена Софія Рабій

нар. 17 січня 1935 року в Ню Йорку

В глибокому смутку залишилися:

чоловік - Богдан
син - Мирон з дружиною Людмилою та донями Ксенею та Марією (Київ, Україна)
донька - д-р Христина Шмелер з донями Ізабелою й Єлисаветою (Пітсбурґ, Пенсильванія)
сестра - Наталка та Зенон М’ягкі зі синами Степаном і Павлусем
стрий - Йосиф Топольницький-Мілер з дружиною Вандою та родиною
кузинка - Ольга Ґарбовська-Величко з родиною
родини - Гошовські, Крупка, Федаш, Терлецькі та Кульчицькі в США й Україні Колоченки та Сокири та дальша родина в США й Україні

Парастас у погребника і похоронні відправи відслужив о. Михайло Бундз 8 січня 2014 року, в Українській католицькій церкві св. Володимира Великого в Ютиці, а відтак на українському цвинтарі у Вайтсборо, Ню-Йорк.

Щира подяка всім за квіти, вислови співчуття, молитви та пожертви

Вічна Їй пам’ять!

До уваги колишніх жителів с. Улюч, Польща, та їхніх нащадків

Допоможіть поповнити інтернетову сторінку (**www.ulucz.org**) та написати монографію колишнього українського села УЛЮЧА, якого населення було примусово виселене внаслідок Акції „Вісла" у 1947 році. Просимо прислати свої спогади, старі фотографії, цікаві історії про Улюч на адресу: e-mail:
irek-jawornicki@wp.pl;
tel.: **732-410-9139** (New Jersey)

